СЕРЕДА, 7 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ■ № 103 (3853)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Десять кроків назустріч людям... на автомобілі

Ветеран війни і праці Іван Зюсь (**на знімку**) пересяде з інвалідного візка в новенький автомобіль. З ініціативи голови облдержадміністрації Надії Дєєвої Дніпропетровська облрада закупила 103 машини. Автотранспорт призначений для людей з особливими потребами — інвалідів війни, «чорнобильців», дітей-інвалідів. Ключі від перших чотирнадцяти машин урочисто вручили новим господарям. Інші — на шляху до адресата. Так на практиці на Дніпропетровщині реалізується соціальний захист інвалідів і ветеранів. Це реальні дії місцевої влади з виконання програми Президента України «Десять кроків назустріч людям».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОРОТКО

■ Понад 250 тисяч гривень має відшкодувати державі житель Черкащини, який незаконно ввозив в Україну автомобілі.

■ У Чернівцях працівники банку привласнили понад мільйон гривень.

■ Мінагрополітики пропонує запровадити ліцензування оптової торгівлі цукром на внутрішньому ринку.

■ Прокуратура Донецької області оголосила конкурс для журналістів на кращий нарис про прокурорсько-слідчих працівників.

■ НОВИНИ

У ліцеї впало перекриття

Сім триметрових бетонних плит одразу впали біля входу до Одеського професійного ліцею технології і дизайну одягу на вул. Олександра Невського, 39, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**. За словами представника Міністерства з надзвичайних ситуацій і захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, лише завдяки щасливому випадку ніхто не постраждав. Сталося це рано-вранці, коли заняття ще не почалися.

За попередніми даними, перекриття завалилося внаслідок знесення будівельних конструкцій і порушення будівельних норм під час реконструкції будинку в 1974—1975 роках.

Ціни як результат боротьби протилежностей

Споживчі ціни у травні зросли на 0,5 відсотка, від початку року — на 2,8.

Власне, цей результат тільки на одну десяту пункта поступається минулорічному травню, хоч тоді ціни зростали повільніше, ніж у квітні під впливом сезонного здешевлення продовольчої продукції. На переконання керівника групи радників Нацбанку з макроекономічних питань Валерія Литвицького, з чим важко не погодитися, у травні цього року сезонні дефляційні чинники врівноважили інфляційні, спровоковані здебільшого вартістю послуг.

(Закінчення на 7-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

На роздоріжжі

Головною інтригою сьогоднішнього пленарного дня у парламенті буде одвічне гамлетівське запитання — бути чи не бути? За час двотижневої перерви в роботі Верховної Ради до 7 червня «помаранчеві» обіцяли остаточно узгодити проект коаліційної угоди. Однак учора перед початком засідання підготовчої депутатської групи до створення коаліції ще було дуже далеко. За словами одного з чільників БЮТ Олександра Турчинова, за два тижні перемовини більше віддалилися, аніж просунулися. Зокрема, лідер «Нашої України» Юрій Єхануров, як стверджує О. Турчинов, був присутній на засіданнях робочої групи зі створення коаліції не більш як десять хвилин. До того ж досі не реалізовано ініціативу БЮТ зустрітися з Президентом України — таку зустріч постійно переносять. Зокрема, вчора тричі змінювали час зустрічі, але вона, станом на 16-ту годину, ще не відбулася.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чітко окреслити права та обов'язки журналіста і роботодавця

У Києві відбулася прес-конференція Президента України Віктора Ющенка «Свобода слова: відповідальність влади, відповідальність медіа», повідомляє кореспондент Укрінформу.

Президент України вважає актуальним започаткування щорічного міжнародного медіа-форуму в Україні, який пропонується проводити 22 листопада в День свободи. Цей форум повинен стати майданчиком для дискусій про місце і роль України в міжнародному інформаційному просторі. Глава держави також підтримує всі ініціативи, спрямовані на подальше впровадження свободи слова в Україні, захист прав журналістів і формування відповідального медіа-середовища.

(Закінчення на 2-й стор.).

Суд призупинив рішення Харківської облради про недовіру голові облдержадміністрації

Суд Київського району Харкова прийняв ухвалу про призупинення рішення сесії Харківської облради про недовіру голові облдержадміністрації Арсенові Авакову.

А. Аваков звернувся до суду у перший робочий день нинішнього тижня. Він вважає, що рішення депутатів незаконне. Причини — порушення з процедури голосування і необ'єктивний альтернативний звіт про діяльність керівництва облдержадміністрації. Наведені в ньому цифри і дані було підтасовано і фальсифіковано, наголосив Арсен Аваков.

На прохання власного кореспондента «Голосу України» у Харківській області Миколи Косого пояснити, які мотиви були для винесення вищезгаданої ухвали, суддя Костянтин Садовський не відповів нічого, пославшись спочатку на некоректність запитання, а потім на зайнятість. Аргумент стосовно того, що відоме рішення Харківської облради викликало великий громадський резонанс і читачі газети вправі знати, як розвиваються подальші події, дії не набув.

Тиждень дощів

Дощі литимуть до кінця тижня в західних, східних, у більшій частині центральних і північних областей України. А в Приазов'ї ще гірше — грози зі шквальним вітром і градом. У Києві опади хоча й неістотні, але регулярні. А вночі температура повітря не піднімається вище 12 градусів тепла.

(Продовження читайте на 4-й стор.).

Повінь у селі Маршинці Чернівецької області.

Фото ГУ МНС у Чернівецькій області.

■ ПЕРЕДПЛАТА

Шановні читачі! Триває передплата на друге півріччя 2006 року

Ви маєте можливість передплатити «ГОЛОС УКРАЇНИ» й одержувати свою газету українською та російською мовами з 1 липня.

Передплатна вартість 5-разового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами **40224** — українською та **40223** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить **3,50 гривні** на місяць, а на півроку — **21 гривню**.

Передплатна вартість 3-разового виходу на тиждень — у вівторок, четвер і п'ятницю — за індексами **08775** — українською та **08337** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить **2,00 гривні** на місяць і на півроку — **12 гривень**.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами **60955** — українською та **60997** — російською мовами становить **8,00 гривень** на місяць.

У зазначені суми вже ввійшла вартість оформлення передплати і доставки газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу купи грошових призів (3000, 2000 і 1000 гривень) та подарунків.

Тож не баріться, поспішайте до поштових відділень і оформляйте передплату на друге півріччя 2006 року.

«Голос України» чекає своїх читачів і прихильників.

Представники дев'яти партій і громадських організацій Криму ухвалили рішення про створення на території автономії блоку демократичних сил «Кримчани за НАТО»

У Верховній Раді зареєстровано проект закону про внесення змін до Бюджетного кодексу України

■ ПРИВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають народного депутата України V (XVI) скликання Верховної Ради України **ЛУЦЬКОГО Максима Георгійовича** з 30-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, довголіття, тепла й уваги рідних та друзів!

* * *

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають народного депутата України V (XVI) скликання Верховної Ради України **ЧМИРЯ Сергія Михайловича** з 45-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щасливих днів і плідних справ, довголіття, благополуччя та здійснення всіх задумів!

■ У НОМЕР

Коаліція, хаос, вибори — такі прогнози народних обранців і політологів

Партія регіонів наполягатиме, щоб на сьогоднішньому пленарному засіданні Верховної Ради представники блоків Юлії Тимошенко, «Нашої України» та Соціалістичної партії оголосили про створення коаліції. Про це під час прес-конференції повідомив народний депутат Євген Кушнарьов.

Якщо ж цього не станеться, депутати з фракції Партії регіонів обіцяють заблокувати двері зали пленарних засідань. «Нехай домовляються, як у конституційну ніч», — сказав Є. Кушнарьов.

Що стосується формату коаліції, то, за словами депутата, нині ніхто не може сказати, яким він буде. До того ж, додав парламентарій, від жодної політичної сили не отримано негативної відповіді на розісланий «регіонами» проект коаліційної угоди. Тож переговори щодо створення більшості Партія регіонів веде з представниками всіх політичних сил та блоків, представлених у парламенті.

Водночас депутат спрогнозував, що «помаранчевий» союз буде недовговічним. А коаліція за участі Партії регіонів усе одно відбудеться. «Завтра, через рік, але відбудеться». Тому що «без Партії регіонів ніхто не зможе об'єднати українську націю», — наголосив Євген Кушнарьов.

Свій прогноз щодо створення коаліції оприлюднили й політологи. Зокрема, на думку Вадима Карасьова, сьомого червня «помаранчевої» коаліції не буде. Політолог вважає, що у процес формування більшості має втрутитися Президент. Крім того, він висловив переконання, що затягування процесу створення коаліції «це свідома стратегія».

У тому, що тактика затягування небезпечна для країни, переконаний Володимир Фесенко. До того ж політолог зауважив, що подібними діями учасники переговорів дискредитують не лише самих себе, а й ідею конституційної реформи.

В. Фесенко переконаний: настав час, щоб своє слово «з приведення до тями державного апарату» сказали Президент і в. о. прем'єра. Крім того, необхідно активізувати переговори не лише між потенційними учасниками коаліції, а й із потенційною опозицією.

На думку Олеся Донія, нині взагалі можна говорити про період безвладдя. Бо центральна влада не здатна контролювати ситуацію у країні. Водночас політолог припустив, що частина оточення глави держави не зацікавлена у створенні будь-якої коаліції, оскільки після формування органів влади може йтися про перерозподіл влади, а також повноважень.

Нині за будь-якого розвитку подій: непідписання коаліційної угоди і, відповідно, неформування нового уряду, або підписання угоди, але незатвердження нового прем'єра, — у країні навряд чи проводитимуться дострокові парламентські вибори. Президент може пояснити це додатковими витратами з держбюджету, вважає Олесь Доній. А ситуація «політичного хаосу», тим часом, поглиблюватиметься. Водночас політолог не виключив, що пізніше, імовірно, проводитимуться нові вибори — або до Верховної Ради, або президентські.

Чітко окреслити права та обов'язки журналіста і роботодавця

(Початок на 1-й стор.).

Зокрема, Президент вважає позитивним прикладом укладання редакційних статутів, які чітко визначають права і обов'язки журналістів та роботодавця, виписують всі нюанси редакційної політики. Віктор Ющенко також виступає за подальше роздержавлення ЗМІ і за створення в Україні суспільного телебачення, а також планує вже на нинішній сесії подати до Верховної Ради ініціативи з вдосконалення законодавства у цій сфері.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Українські журналісти і політики мають консолідувати свої зусилля навколо державних інтересів, наголосив Президент Віктор Ющенко. «Консолідація наших зусиль на національних пріоритетах, на державницьких цілях, на мій погляд, є очевидним викликом — це та лінія, яка не повинна розділяти жодного українського прогресивного політика і жодного українського журналіста», — сказав глава держави.

На його переконання, представники мас-медіа є тією силою і владою, позиція яких впливає на формування позиції мільйонів громадян. Тому сьогодні, коли в країні з порушенням Конституції впроваджується регіональний статус російської мови, створюється політичне напруження щодо НАТО, є інші складні виклики для держави, солідарність журналістів особливо важлива, підкреслив Президент.

Водночас сучасна і чітка інформаційна політика, свобода слова є сутністю державницької діяльності, вважає В. Ющенко. За його словами, є низка принципових питань, які влада має вирішити для цивілізованого забезпечення діяльності ЗМІ. Зокрема, чинні закони потребують невідкладного внесення змін для гарантування незалежності та самозахисту журналістів, удосконалення механізму допуску представників ЗМІ до інформації.

■ ПІДГОТОВЧА ДЕПУТАТСЬКА ГРУПА

На роздоріжжі

(Початок на 1-й стор.).

Учасники перемовин кажуть, що в «літературній частині» (тобто тексті) проекту коаліційної угоди вже є певні просування. Однак коли йдеться про кандидатів на посади прем'єра та Голови Верховної Ради, постає глуха стіна. «Наша Україна» пропонує на посаду глави парламенту Петра Порошенка або Юрія Єханурова. СПУ та БЮТ — Олександра Мороза, Юлія Тимошенко — прем'єр, категорично не підтримують кандидатуру Петра Порошенка. Оптимісти, зокрема бютівець Андрій Шкіль, прогнозує, що коаліційну угоду буде підписано до кінця тижня. А «регіонали» навіть погрожують закрити «помаранчевих» у сесійній залі на замок, доки не домовляться. Втім, ще одним каменем спотикання на сьогоднішньому пленарному засіданні, безперечно, стане питання про проведення військових навчань у Криму. Парламент має розглянути відповідний указ Президента.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За дискредитацію влади — звільнення

Соціалістична партія рекомендує Президентові звільнити Анатолія Гриценка з посади в. о. міністра оборони у зв'язку з інцидентом у Феодосії.

Крім того, як повідомляє прес-служба СПУ, політвиконком партії просить главу держави сприяти в межах своєї компетенції приведенню всіх дій інститутів влади, що мають відношення до обставин інциденту у Криму, в межі, передбачені Конституцією і законодавством України.

Свою позицію партія пояснює тим, що «дії, здійснені високими посадовцями, виходять за межі правових норм, дискредитують владні інститути, стають додатковим джерелом громадських напружень». Тож соціалісти просять Президента «вжити заходів, адекватних змісту і можливим наслідкам провокації».

Бунт проти Генеральної прокуратури

Блок Юлії Тимошенко має намір вимагати притягнення до кримінальної відповідальності заступника Генпрокурора Віктора Шокіна, а також ініціювати оновлення всього керівного складу ГПУ.

Оновлення «бютівці» вимагатимуть через те, що «Генеральна прокуратура нині здійснює низку незаконних дій», — пояснив народний депутат Андрій Портнов. А притягнення заступника Генпрокурора до кримінальної відповідальності парламентарій обґрунтував незаконним порушенням кримінальної справи за ст.372 Кримінального кодексу, яка передбачає від 5 до 10 років ув'язнення.

Водночас народний обранець зауважив, що присвоївши справі Андрія Кожем'якіна (народний депутат від БЮТ) статус «секретно», Генеральна прокуратура унеможливила оперативне оскарження з цієї справи, а також отримання інформації самим Кожем'якіним.

■ МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

У Городні не буде безробітних?

— Олександре Михайловичу, на Чернігівщині 90 відсотків голів райдержадміністрацій не витримали виборчого іспиту...

— Звичайно, не завжди це залежало від них особисто. Адже виборча конфігурація найчастіше складалася від симпатій виборців до тієї чи іншої політичної сили. Я радий, що, незважаючи на те, що у районній раді «Наша Україна», яку я представляю, отримала вісім мандатів, депутати більшістю голосів довірили посаду голови райради мені. Це свідчення того, що представники всіх поважних партій прагматично зробили ставку не на чиїсь амбіції, а на позицію конструктивних змін, надали перевагу позитивним тенденціям, які намітилися за останній рік у житті району. Зазначу, що за підсумками минулого року план надходжень до районного бюджету було виконано на 127 відсотків. За перший квартал нинішнього вироблено на 4,3 відсотка більше продукції, ніж торік за відповідний період.

— Ви ще сидите у кабінеті голови райдержадміністрації. Отже, виконуєте і свої попередні обов'язки?

— Поки Президент України ще не підписав указ про призначення нового голови райдержадміністрації, деякі питання виконавчого порядку не можна пускати на самоплив.

— Які проблеми нині найпекучіші для району?

— Найгостріше стоїть питання зайнятості населення. У зв'язку з банкрутством заводу «Агат», розформуванням військової частини наш район тривалий час лідирував по безробіттю в області. Чотири роки тому їх налічувалося майже 2700 осіб. Торік ми провели велику роботу з легалізації робочих місць, створення нових. Це дало можливість зменшити кількість безробітних до 2000.

— Усе-таки це ще багато.

— Так. А тому працюємо з інвесторами, щоб у Городнянському районі за рахунок створення нових виробництв невдовзі проблему зайнятості зняти з порядку денного. В нас уже є серйозні напрацювання. Скажімо, в лісовому господарстві накопичилося дуже багато відходів. Улітку в нас працюватиме підприємство, яке перероблятиме гілки, тирсу в грануловані брикети. Це буде добре паливо для сільських осель. Разом з тим підприємство працевлаштує до 60 городнянців. Позитивні зміни сталися в цьому плані й на заводі продтоварів, ЗАТ «Городнянський маслозавод». Намічена добра розкрутка ще кількох підприємств. Але ставку робитимемо і на розширення сфери малого бізнесу, осіб, які забезпечують себе роботою самостійно. Зазначу, в районі вже зареєстровано 605 підприємців. Від діяльності суб'єктів малого бізнесу в першому кварталі до бюджету надійшло 228 тисяч гривень. Це 17 відсотків загального обсягу надходжень.

Інтерв'ю взяв Сергій ПАВЛЕНКО.
Фото автора.

Із досьє «Голосу України»

Голова Городнянської районної ради Олександр Михайлович Шанойло (на знімку) народився 13 листопада 1965 року у с. Смичин Городнянського району. Після закінчення Української сільськогосподарської академії працював у КСП «Добробут», яке згодом очолив. Керував також ПСП «Жукотківське», ТОВ «СОНАТ». У березні 2005 року очолив Городнянську райдержадміністрацію.

Не в компетенції облради

Бурхливою виявилася в понеділок сесія Донецької обласної ради. Майже сотня представників блоку Наталії Вітренко пікетували будівлю, де проходила сесія, вимагаючи від депутатів оголосити Донецьку область територією без НАТО.

■ ФОТОФАКТ

Біля будинку Донецької обласної ради активісти блоку Наталії Вітренко «Народна опозиція» провели мітинг з гаслами «Донецький регіон — без НАТО», «Ми сказали НАТО — не так!».
Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Таку само вимогу озвучила на сесії керівник фракції названого блоку Наталія Білоцерківська: «Війна на порозі. Натовські війська беруть у кільце Росію і знищують слов'янські народи. Не можна мовчати! За нами Батьківщина, за нами Москва!» Але більшість депутатів проголосували проти включення питання до порядку денного, пославшись на те, що оголошення області територією без НАТО не входить до компетенції обласної ради. Представники блоку Н. Вітренко також наполягали на висловленні недовіри прокуророві області Олексію Баганцю, який оскаржив у суді рішення про надання російській мові статусу регіональної. Однак сесія не підтримала внесення цього питання до порядку денного.

У відповідь депутати від блоку Наталії Вітренко заблокували сесійну трибуну, а прихильники цієї політичної сили, які перебували в залі, вигукували «Ганьба!» і гуділи в дудки. Незважаючи на шумові ефекти, сесія продовжила роботу. Депутати проголосували за заснування Дня російської мови в Донецькій області. Він відзначатиметься щороку 6 червня, в день народження поета Олександра Пушкіна. Ініціатором проведення такого дня виступила обласна організація Партії регіонів. «Політичним замовленням» назвав це рішення представник Соціалістичної партії.

Після того, як усі питання порядку денного було проголосовано, на депутатів та журналістів чекало ще одне випробування: обурені пікетувальники намагалися прорватися до приміщення обласної ради, і охорона була змушена заблокувати всі виходи. Тож на вулицю учасники засідання потрапляли через підвал. Голова обласної ради Анатолій Близнюк прокоментував поведінку представників блоку Н. Вітренко так: «Здорового глузду тут жодного. Тут лише самі амбіції ринкових торгівців». Керівник облради пообіцяв, що наступного разу сесія змінить регламент, щоб унеможливити подібні ситуації.

Ліна КУЩ.
Донецьк.

«Крим — територія без НАТО»

Таке формулювання з подачі депутатів Нестора Шуфрича та Володимира Іванова 75 голосами внесено до заяви Верховної Ради автономії, ухваленої на депутатських зборах, оголошених згодом пленарним засіданням. У заяві провину за ситуацію, що склалася в Феодосії у зв'язку з підготовкою до проведення спільних навчань «Сі Бриз-2006», покладено на Міноборони України, «дії якого несуть загрозу основам конституційного ладу держави і принципам її позаблокового статусу». Кримські депутати у зв'язку з цим вимагають: «Припинити до прийняття рішення Верховної Ради України незаконний допуск на територію півострова військ і військового майна США та відмінити проведення військових навчань «Сі Бриз-2006» на території автономії», а також звертаються до Верховної Ради України з проханням «у першочерговому порядку розглянути питання про заборону допуску підрозділів збройних сил інших держав для проведення військових навчань «Сі Бриз-2006» на території України. І створення тимчасової комісії Верховної Ради України з розслідування дій осіб, причетних до дестабілізації обстановки у Криму». У заяві депутати наголосили, що «вважають неприпустимим перебування Геннадія Москаля на посаді постійного представника Президента України у Криму».

Геннадій Москаль пояснив це «гострим бажанням кримінальників з депутатськими мандатами знищити конституційний орган, записаний у статті 139 Конституції України». Ухвалений «вінегрет рішень, які матимуть нульові правові наслідки», він назвав правовим нігілізмом, адже «в емоціях, невідомо в якому режимі роботи Верховної Ради автономії, можна з таким само успіхом ухвалити будь-яку заяву».

Віктор ХОМЕНКО.

Звернення народного депутата України, секретаря політради СПУ Галини Гармаш

З 1998 року Інститут нейрохірургії імені А. П. Ромоданова АМН України намагається розв'язати питання щодо придбання радіохірургічного апарата гамма-ніж. Прогресивна міні-інвазивна технологія, закладена в цьому пристрої, дає змогу виконувати нейрохірургічні втручання в найнедоступніших ділянках головного мозку без трепанації черепа, операційного травмування тканини мозку та тривалого реанімаційного періоду. Застосовуючи таку технологію, фахівці інституту допомогли б тисячам хворих з онкологічною патологією головного мозку, аномаліями його судинної системи, важкими больовими синдромами, такими як невралгія трійчастого нерва, щороку рятували б життя 1500 хворих.

Вартість апарата гамма-ніж становить 5 млн. євро, тобто 30 млн. 365 тис. гривень. Завдяки чуйності наших співвітчизників на спеціальному рахунку станом на 1 червня 2006 року вже накопичилося 2 млн. 173 тис. 719 гривень.

Від імені політради і себе особисто закликаю однопартійців допомогти Україні придбати новітній апарат для лікування пухлин головного мозку, щоб урятувати життя тисячам хворих, серед яких багато і дітей. Тому ці зусилля були б особливо доречними у Всесвітній день захисту дітей — що може бути кращим внеском за допомогу зберегти здоров'я дитини? Варто не втратити час і допомога дитині стане вашою першою перемогою над прикрими обставинами долі.

Варто було б активно долучитися до благодійної акції, спрямованої на розв'язання болючої проблеми, представникам влади та бізнесовим структурам. Адже, якщо вдасться зібрати кошти на гамма-ніж за рахунок добровільних пожертв, українських пацієнтів лікуватимуть безплатно.

Сьогодні Соціалістична партія України має більш як 300 тис. членів, тому якщо кожен з нас виділить на цю справу хоча б по одній гривні, це зможе значно пришвидшити збір коштів і врятувати життя тяжкохворих.

Не будьте байдужими, не відкладайте цю добру справу на завтра, адже на операцію очікують хворі, для яких гамма-ніж залишається єдиною надією на порятунок.

З повагою,
народний депутат України секретар політради СПУ Галина ГАРМАШ.
(Розповсюджено прес-службою СПУ).

■ ПОДРОБИЦІ

Мораторій як заслін

Луганська обласна рада підтримала ініціативу народного депутата Наталії Королевської про запровадження в області тимчасового мораторію на видачу землі. На її думку, на Луганщині склалася критична ситуація з використанням природних ресурсів. Практично на кожній сесії депутати голосують за видачу землі нібито під сільгоспугіддя та пасовища, але насправді її використовують не за призначенням. Окрім того, народний депутат запропонувала створити спеціальну комісію, котра перевірятиме використання наданих площ.

Тим часом міська рада Луганська занепокоєна підвищенням тарифів на газ і електроенергію. Міський голова Сергій Кравченко вважає, що депутати місцевих рад не проголосують за підвищення тарифів. Тому що питання економіки не можна вирішувати за рахунок населення. Якщо таке рішення і буде прийнято, то на рівні Кабінету Міністрів, упевнений Кравченко.

А сьогодні влада Луганська шукає можливості, щоб окремі категорії населення одержували міські субсидії. Крім того, міський голова вважає за потрібне серйозно зайнятися впровадженням енергозберігаючих технологій. Особливо це стосується бюджетних організацій.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Наша пісня гарна

Чергова сесія міськради почалася з пікету. Під стінами міськвиконкому представники РУХу і ПСПУ сперечалися з питання надання російській мові статусу регіональної. Справа дійшла до бійки. Помирив усіх особисто міський голова Володимир Чайка, котрий вийшов до «протестантів» і заявив, що рішення про регіональний статус російської мови є неконституційним, у чому він і переконуватиме депутатів. Мітинг завершився спільним співом «Несе Галя воду...».

Проте сесія міськради відхилила протест прокурора і прийняла рішення про надання російській мові статусу регіональної. Протест прокурора відхилили більшістю голосів (55 депутатів висловилися «за»), і 59 депутатів проголосували за надання російській мові статусу регіональної, 17 депутатів проголосували «проти». Перед голосуванням депутати заслухали заперечення прокурора, який вніс протест на попереднє рішення сесії. Прокурор попередив депутатів про те, що у разі завзятості в прагненні затвердити неконституційне рішення відповідно до ст. 78 Закону «Про місцеве самоврядування», може йтися про дострокове припинення повноважень депутатів міської ради. Однак слова прокурора не подіяли на депутатів.

Також 59 голосами депутати відхилили протест прокурора на оголошення Миколаєва «територією без НАТО» (за 21 голосу «за» задоволення протесту і 5 тих, хто утримався). Міськрада прийняла звернення до Верховної Ради з вимогою надати російській мові регіональний статусу.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 7 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 103 (3853)

У МЗС заявляють, що навчання «Сі Бриз-2006» відбудуться лише після згоди парламенту

В.о. Першого віце-прем'єр-міністра Станіслав СТАШЕВСЬКИЙ не виключає можливості підписання угоди про вільну торгівлю із Сирією

■ **У НОМЕР**

Байкери жертвують гроші

Хмельницький. Понад тридцять поліцейських із Німеччини, Чехії, Словаччини, Бельгії, Нідерландів, Ірландії та Хорватії, члени міжнародного об'єднання співробітників поліції «Блакитні лицарі», завітали на Хмельниччину. Вони відвідали Будинок українсько-німецької дружби в Новій Ушиці і передали благодійні кошти реабілітаційному центру для дітей на базі новоушицької райлікарні.

Ірина КОЗАК.

Золотий передзвін Придесення

Чернігів. Учора в місті на Десні відбувся VI фестиваль журналістів регіональних засобів масової інформації «Золотий передзвін Придесення». У ньому взяли участь 300 газетярів, співробітників радіотелевізійних компаній, а також гості — колеги з Білорусі та Росії. Майже 50 нагород отримали кращі публіцисти, фотокореспонденти, телевізійники в різних номінаціях. Вітали журналістів піснею та теплим словом в обласному музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ **ФОТОФАКТ**

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Луганська область. У Східноукраїнському національному університеті ім. В. Даля розпочалася гаряча пора захисту дипломів.

На знімку: випускник фінансово-економічного факультету Артем Тищенко одним із перших «на відмінно» захистив англійською мовою магістерську роботу на тему «Формування зовнішньоторговельної політики України в епоху глобалізації».

Лише раз на рік?

Донецьк. День російської мови відзначили в місті у вівторок. Свято було започатковане напередодні рішенням обласної ради. Керівники області та міста, народні депутати, громадськість зібралися біля погруддя Олександра Пушкіна. Представники парламентської фракції Партії регіонів передали сертифікат на 10 тисяч книг російських класиків для поповнення бібліотек області. В розмові із журналістами народний депутат України, голова обласного відділення Партії регіонів Борис Колесников пообіцяв, що фракція домагатиметься оголошення 6 червня національним святом російської мови.

Ліна КУЩ.

Споконвіку було Слово…

Волинь. Учора преосвященний єпископ Луцький і Волинський Михаїл у кафедральному соборі Святої Трійці відправив подячний молебень з нагоди професійного свята журналістів і нагородив окремі редакційні колективи та працівників мас-медіа благословенними грамотами, зокрема, й автора цих рядків. Відзначимо, що після того, як два роки тому єпископ Михаїл очолив Волинську єпархію УПЦ Київського патріархату, пожвавішали зв'язки засобів масової інформації області з місцевою церковною громадою. Створено прес-службу єпархії, регулярно проводяться прес-конференції, сам владика охоче спілкується з працівниками мас-медіа.

Микола ЯКИМЕНКО.

Зникло військове містечко

Одеська область. З карти регіону зникло військове містечко, передане на баланс місцевій владі. Державі завдано збитків на суму 2,5 мільйона гривень. Одержавши від армії для подальшого використання військове містечко, місцева влада незаконно за заниженими ставками передала підприємцям в оренду цілісний майновий комплекс. Ну а ті пустили з молотка усе військове майно: розібрали і продали водонапірні башти, водні та газові мережі. А замість знесених капітальних будівель — казарм, складів, навчальних корпусів — з'явилися приватні особняки. Махінатори потрапили в поле зору прокуратури, яка вже розслідує дві кримінальні справи, порушені за ознаками присвоєння і розтрати майна, легалізації незаконних доходів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Тиждень дощів

(Початок на 1-й стор.).

Зливи і град розміром з куряче яйце в північно-західній частині Первомайського району Миколаївської області практично знищили посіви сої, цукрового буряка, соняшника, кукурудзи та озимих на площі в дві тисячі гектарів. Синці дістали люди, яких стихія застала на прополці буряка. Пошкоджено лінії електропередачі, а також дахи житлових будинків. На відбудову, за попередніми підрахунками, буде потрібно близько 500 тисяч гривень, які вишукають з обласного і місцевого бюджетів, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

Підтоплено 11 приватних будинків у Кам'янці-Подільському на Хмельниччині. Найбільше постраждали приміщення редакції газети «Ділове місто» та кіоски підприємців на центральному ринку. 30 підприємців звернулися із заявою до директора ринку «Кам'янець» Миколи Савчука, в якій відмовилися сплачувати за неналежні комунальні послуги. Адже зливова каналізація на території ринку працює незадовільно. Нинішні дощі дорогою для людей ціною підтвердили справедливість нарікань, **повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

Від повені постраждали 18 сіл та міст Буковини. Підтоплено 688 присадибних ділянок. Через просідання полотна зупинено рух поїздів на відтинку залізниці Чернівці-Північна — Верхній Кучурів. МНСники прогнозують черговий підйом води у річках Прут та Серет, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій СУЛИМА.**

Є жертви негоди — блискавка вбила 10-річного хлопчика у селі Рокитне Новоселицького району Чернівецької області, внаслідок обриву лінії електропередачі струмом смертельно уражено 57-літнього жителя села Шибутенці Сокирянського району, **передає УНІАН.**

Тим часом несприятлива погода для сходження на найвищу вершину Карпат не зупинила мандрівників. Під час спуску з Говерли двоє підлітків з Вінниччини побігли від своєї групи вперед до бази відігріватися. Але заблукали. Знайти їх вдалося лише вранці наступного дня в районі гори Козмещик. З'ясувалося, дітей повели в гори, навіть не зареєструвавшись у Ворохтянському пошуково-рятувальному пункті. Знехтувала правилами і група студентів з Кам'янця-Подільського, яку теж довелося розшукувати, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

■ **ФОТОФАКТ**

На Івано-Франківщині тривають роботи з укріплення берегів непередбачуваної гірської річки Прут.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Літо лише почалось, а четверо вже загинули

Початок купального сезону і нинішнього року не обійшовся на Полтавщині без трагічних пригод. Поблизу с. Ковалівка Полтавського району на річці Коломак загинули два брати — 17-річний Владислав та 19-річний В'ячеслав Т. Вони відпочивали тут з подругами на стихійному пляжі, а потім вирішили удвох перепливти на другий берег. Але назад не повернулися. Судмедекспертиза пізніше з'ясувала, що молодшого з юнаків схопила судома, а старший, схоже, кинувся його рятувати, але не розрахував власні сили.

Жахливий випадок стався і в селі Свердловське Кобеляцького району. Група молоді пішла до місцевого піщаного кар'єру, щоб помилуватися краєвидом. Серед них були і дві десятикласниці місцевої школи. Урвище обвалилося й заживо поховало дівчат під товстим шаром піску.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Снаряди вивезено

Днями у Славутському районі з бази реактивних боєприпасів, яка міститься за одинадцять кілометрів від Хмельницької АЕС, вивезено останні 126 тонн снарядів. Усього на утилізацію пішло близько трьохсот вагонів зброї. Тепер на території бази проводиться екологічна експертиза.

Вл. інф.

Під час виконання службових обов'язків

В Івано-Франківську в автомобільній катастрофі загинула лікар швидкої медичної допомоги, а фельдшер дістала тяжкі травми. За попередньою інформацією правоохоронців, винуватцем трагедії став водій іномарки, який порушив правила обгону і зіткнувся з автомашиною служби «03», що їхала за викликом.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ **ТЕОРЕМИ БУТТЯ**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Ото тільки й радості, що з котиком поговоримо...»

За свої 82 роки Надія Петрівна Сидоренко багато що бачила й звідала. Особливо у пам'ятному 41-му, коли тут, у селі Королівці, що в Макарівському районі на Київщині, гриміли бої довкруж 3-ї лінії оборони Києва, коли довколишні поля були вкриті нашими полеглими бійцями. Близько п'ятисот воїнів багатьох народів СРСР, які загинули під час визволення Житомира наприкінці 1943 року, поховано у братській могилі села.

А після війни праця у місцевому колгоспі «Росія» лягла на плечі саме таких дівчат, як Надія Сидоренко. Усе доводилося робити: і сапати буряки, і в овочевій бригаді працювати, а здебільшого бути різноробочою. «Отак і пропрацювала вік у колгоспі», — каже Надія Петрівна. Виховали з чоловіком двох дочок, які нині живуть у Києві. Уже й немає чоловіка — відійшов у вічність, тому й доводиться самій доживати віку. Отож можна часто побачити бабу Надю на лавочці біля тину з улюбленим котиком. І, як каже сама Надія Петрівна, сьогодні у неї тільки й радості, що з котиком поговорити....

Володимир СНИВОДА.

Росія провела спільні навчання з НАТО

Росія з 1 по 5 червня провела широкомасштабні, спільні з НАТО, військово-морські навчання в Середземному морі. Цікаво, що жоден російський федеральний телеканал не відреагував на таку важливу подію в житті російської армії. Навіть гортаючи головну військову російську газету «Красная звезда», не знайдеш бравих репортажів з місця подій у Середземному морі, як і інформації про кількість сил і засобів, що беруть участь у маневрах.

І тільки в понеділок урядова «Российская газета» повідомила, що «4 червня завершилися спільні навчання кораблів Північно-Атлантичного альянсу і Росії на Середземному морі. Якщо не зважати на технічні труднощі, пов'язані, як запевняли військові, з різними стандартами в комунікативних системах Росії і НАТО, навчання пройшли успішно».

За словами начальника Генерального штабу російської армії генерала армії Юрія Балуєвського, «2006 року в плані військового співробітництва МО РФ і НАТО 46 заходів, у тому числі 13 на території РФ, решта — на території держав-членів НАТО. Ці приклади свідчать про велику динаміку нашого співробітництва».

Головний представник РФ у Брюсселі генерал-армії Костянтин Тоцький також вважає, що «життєво важливо навчитися будувати з НАТО гарні відносини». На думку Тоцького, «в умовах, коли Росія домовляється про більш тісне співробітництво з Євросоюзом, не звертати уваги, а тим більше сваритися з альянсом, до якого входять більшість держав європейського співтовариства, неможливо».

Щоправда, Кремль непокоїть одне питання: хто в НАТО ворог? Хоча цілком зрозуміло, що сьогодні альянс не тільки шукає, а й знайшов нову концепцію сенсу свого існування. Досить подивитися останні політичні документи, прийняті НАТО. На саміті країн блоку, що відбудеться в листопаді, питання про реальне розширення НАТО не стоятиме. Але водночас буде продовжена програма поглиблення відносин, у тому числі й військових, з усіма сусідами, зокрема і з Росією.

Натовські військові переконані: що більше держав буде залучено до співробітництва, до партнерських програм, то вища імовірність збереження миру на європейському континенті, вища ефективність у боротьбі з тероризмом і наркотрафиками.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

У столичному Українському домі відкрилася виставка політичних карикатур, присвячена Дню журналіста.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

З'ясовано ім'я українки, якій встановлено пам'ятник в Італії

Італійська група розшуку загиблих та зниклих безвісти на території Радянського Союзу під час Другої світової війни з'ясувала прізвище української жінки, яка загинула, намагаючись допомогти тяжкопораненим італійцям. Пам'ятник їй встановлено в місті Мантуя. Після тривалих розшуків було з'ясовано, що це — Уляна Андріївна Салько, мешканка села Никитівка, що поблизу Горлівки Донецької області. Відомо також, що на час загибелі, а це сталося восени 1941, у неї залишилося двоє маленьких дітей. «Ми були б дуже раді, — підкреслив Домінік Моранді, голова групи розшуку, — запросити їх відвідати пам'ятник, встановлений на честь їхньої матері».

■ СВІТ КОРОТКО

СЕРБІЯ

Правонаступниця колишнього об'єднання

Парламент Сербії офіційно оголосив про припинення існування державного співтовариства Сербії і Чорногорії і назвав республіку правонаступницею колишнього об'єднання. Державним органам Сербії дано 45 днів для завершення процесу поділу двох відтепер незалежних країн. Відповідно до хартії державного співтовариства СіЧ, Сербія успадкувала членство в ООН та інших міжнародних організаціях, а Чорногорії доведеться пройти процедуру вступу до них.

СОМАЛІ

«Аль-Каїда» захопила столицю

Причетні до «Аль-Каїди» групи ісламістів захопили столицю Сомалі Могадішо. Вони стали першими за останні 15 років, кому вдалося встановити контроль над усіма районами сомалійської столиці. Тепер безпосередня загроза нависла над урядом цієї африканської країни, що переїхав до міста Байдоа, за 250 км від Могадішо. Громадянська війна в Сомалі триває з 1991 року. У 1993 р. американці спробували втрутитися у конфлікт і направили в Африку морських піхотинців, але це не дало жодного результату.

США

Чорний список

Держдепартамент США склав список країн, влада яких, на його думку, вживає недостатніх заходів для боротьби з торгівлею людьми. «Росія є джерелом, місцем транзиту і пунктом призначення чоловіків, жінок і дітей, якими торгують у різних цілях. Вона залишається джерелом жінок, що продаються в більш як 50 країнах для сексуальної експлуатації. На російському Далекому Сході чоловіків та жінок переправляють до Китаю, Японії та Південної Кореї і як робочу силу, і для експлуатації», — йдеться в доповіді. У список також потрапили Бразилія, Колумбія, Румунія та Іран.

ІРАН

Пропозиції шістки приймуть?

Верховний комісар ЄС з питань зовнішньої політики і безпеки Хав'єр Солана передав іранській стороні пропозиції шести країн з ядерної програми. Про це повідомив після зустрічі із Соланою секретар ради безпеки Ірану Алі Ларид-жані, додавши, що Іран готовий розглянути всі пропозиції. При цьому він розцінив як позитивну зустріч з європейським посланником, що тривала більше двох годин.

ГРУЗІЯ

Знову знеструмлена

Східна Грузія залишилася без електрики через аварію на «Тбілсрес», де було відключено четвертий енергоблок. Протягом п'яти хвилин без світла залишався тбіліський метрополітен, а також життєво важливі об'єкти грузинської столиці. Про причину аварії поки що не повідомляється. За останній тиждень Східна Грузія залишається без світла вже вдруге.

Обмін персонами нон грата

Московські прикордонники без пояснення причин в аеропорту Шереметьєво не пустили в Москву позаштатного радника міністра закордонних справ України, директора Інституту євроатлантичної інтеграції Сергія Євтушенка. У свою чергу, СБУ України заборонила в'їзд в Україну депутата Державної Думи Костянтина Затуліна. Щоправда, офіційний Київ, на відміну від Москви, пояснив російському депутату, на підставі чого і за що йому заборонили приїжджати в Україну.

Депутат Державної Думи Сергій Глотов в інтерв'ю «Голосу України» підкреслив: «Мені дуже шкода, що офіційна влада України пішла на такий недружній крок. Депутат Державної Думи Костянтин Затулін стоїть на позиції захисту російських інтересів, інтересів співвітчизників, які мешкають у Криму, в Україні. Шкода, і гадаю, що це рішення буде переглянуто». А російський депутат Віктор Алкcніс підкреслив, що «з великим жалем довідався про це. Подібними заходами навряд чи можна вирішувати міждержавні проблеми Росії й України. Політики повинні мати можливості бути почутими й активно взаємодіяти. Можна не погоджуватися з поглядами Затуліна, можна з ним сперечатися. Але він висловлює думку певних політичних кіл у Росії, певні настрої в російському суспільстві. Боюсь, що незабаром депутати Державної Думи і народні депутати Верховної Ради розмовлятимуть і домовлятимуться про міжпарламентські відносини на територіях третіх країн».

У свою чергу екс-міністр закордонних справ Геннадій Удовенко в інтерв'ю «Голосу України» наголосив: «Коли я був міністром закордонних справ, Костянтина Затуліна вже оголошували персоною нон грата. І сьогодні Затулін приїжджає в Крим ловити рибку в каламутній воді. Він у Криму агітував російських громадян, яких було багато у Феодосії, закликав до антидержавної діяльності. В Криму багато «затуліних», що відіграють деструктивну роль у нинішніх кримських подіях і в російсько-українських відносинах. Це все дестабілізує ситуацію в Криму, і Україна вправі захищати себе, свій конституційний лад».

Так само негативно оцінює політичну діяльність Костянтина Затуліна депутат Верховної Ради, один з керівників Меджлісу кримсько-татарського народу Рефат Чубаров. «Рішення про оголошення Костянтина Затуліна персоною нон грата правомочне, і воно базується на чинному законодавстві України. Жодна держава не може терпіти прямого втручання іноземних громадян, тим більше іноземних політиків, тим більше членів парламенту іншої держави, у внутрішні справи країни. Тим більше у формі, спрямованій на дезінтеграцію держави. Останній приїзд Костянтина Затуліна в Крим, його висловлювання друкованим ЗМІ, його висловлювання на українських телеканалах, його оцінки, що геть не спиралися на реальний стан справ, у підсумку і стали реальною основою для української держави оголосити пана Затуліна персоною нон грата. Але я думаю, що пан Затулін вестиме далі свою політику і поза Україною, в тій само Державній Думі, і, можливо, він це робитиме з іще більшою агресивністю, оскільки для нього дуже неприємне оголошення його персоною нон грата. Впевнений, що це негативно не позначиться на співробітництві парламентів двох країн».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

На площі Конституції у Києві стартував VIII Міжнародний журналістський автопробіг «Дорога до Криму: проблеми та перспективи». Серед організаторів — всеукраїнські автомобільний клуб журналістів та благодійний фонд «Журналістська ініціатива», Департамент ДАІ МВС України.

На знімку: заступник начальника Департаменту державтоінспекції МВС України Леонід Миколаєнко і президент Всеукраїнського благодійного фонду «Журналістська ініціатива» Людмила Мех.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Міжнародна співпраця в ядерній фізиці та атомній енергетиці

В Києві пройшла міжнародна конференція «Актуальні проблеми ядерної фізики та атомної енергетики». Як повідомили «Голосу України» організатори конференції з Інституту ядерних досліджень НАН України, протягом майже тижня спеціалісти обговорювали питання, пов'язані з проблемами, перспективами та новітніми досягненнями в галузях структури ядра, ядерних реакцій, рідкісних ядерних процесів, релятивістської ядерної фізики, нейтронної фізики, фізики ядерних реакторів, ядерно-фізичних технологій, проблем атомної енергетики.

У конференції взяли участь більш як 150 представників із 15 країн. Україну на конференції представляли інститути НАН України, заклади вищої освіти та науково-технічні установи з Дніпропетровська, Кіровограда, Одеси, Севастополя, Сімферополя, Сум, Ужгорода, Харкова. Активну участь в конференції взяли представники атомних електростанцій, зокрема Южно-Української та Рівненської.

Учасники конференції відзначили її актуальність для розвитку перспективних напрямів фундаментальної та прикладної ядерної фізики і атомної енергетики, висловили сподівання на подальшу міжнародну співпрацю в цих галузях науки.

Чорноморський клуб зібрався в Одесі

Чергова, 17-та, асамблея міжнародного Чорноморського клубу (МЧК) зібралася в Одесі. Головував на засіданні асамблеї мер турецького міста Трабзон Волкан Джаналиоглу. Він вітав учасників асамблеї МЧК — посланців Миколаєва, Херсона, Ялти, Севастополя, міст Болгарії, Румунії, Росії, Грузії. МЧК — регіональна неурядова і некомерційна організація, що має статус спостерігача при організації Чорноморського економічного співробітництва. Клуб було створено у 1992 році в Одесі для зміцнення ділового співробітництва і розвитку економічних відносин між портовими державами країн Чорноморського басейну.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 7 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 103 (3853)

У Черкаській області на території школи-інтернату знайдено 297 снарядів часів війни

Депутат Ксенія ЛЯПІНА ініціює створення урядово-парламентської комісії з інтеграції до СОТ

■ У НОМЕР

Проти «Коду да Вінчі»

Севастополь. Заборонити демонстрацію американського фільму «Код да Вінчі» вимагають від Севастопольської міської ради парафіяни п'яти православних храмів міста. За їхніми словами, цей фільм «руйнує фундамент моральності». Православні священики звернулися до городян з телеекрана, заявивши, що «фільм закликає не вірити Богові і церкві, а отже, не виконувати християнські заповіді». Настоятель храму Андрія Первозваного отець Сергій (Вовк) і настоятель Петропавлівського собору отець Георгій (Дарій) упевнені, що «Код да Вінчі» підриває основи християнства й авторитет церкви. Попри ці протести, показати скандальну стрічку в місті-герої планують у трьох кінотеатрах з 23 червня.

Тетяна КУРАКІНА.

Курорт причепурять… правоохоронці

Крим. За протестом прокуратури Алушти ліквідовано створену при міськраді конкурсну комісію з продажу і оренди земель. Перевірка встановила, що ця комісія, склад якої навіть не було належним чином визначено, займалася незаконним розподілом земельних ділянок у місті.

Крім того, наводять лад у вуличній торгівлі на набережній та в інших популярних місцях відпочинку. Парки, сквери і зелені зони міста звільняють від незаконно встановлених торгових лотків. Адже виявлено численні порушення у видачі дозволів на торгівлю міськрадою Алушти. Бізнесменам виділяли місця, аж ніяк не призначені для торгівлі. Лотки загородили автодороги і тротуари. Натомість підприємці не мали необхідних узгоджень контролюючих органів, не кажучи вже про врахування інтересів городян і курортників.

Віктор ХОМЕНКО.

■ ВІСТІ З ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

«Лицарів закону» побільшало

Тридцять п'ять співробітників міліції отримали відомчі нагороди за сумлінне виконання службових обов'язків, професіоналізм і мужність із рук в. о. міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Орден «За мужність» молодшому лейтенанту Вадиму Харчуку, який загинув під час виконання службового обов'язку, було вручено його матері. А для того, щоб отримати відзнаку МВС «Закон і честь» **(на знімку)**, двох працівників

ВДАІ привезли просто із лікарняних палат. Відзнаки отримали і лікарі, котрі рятували життя пораненим. А «Лицарем закону» став начальник управління в області генерал-майор міліції Володимир Гаврилюк.

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

Є перспективи

На 50 відсотків зросли ціни на житло в селищі міського типу Чемерівці. Двокімнатна квартира коштує нині понад 70 тисяч гривень. Цей факт, за словами голови районної держадміністрації Сергія Яцковського, пояснюється лише одним: райцентр розвивається, район має добрі перспективи. Адже нині в Чемерівцях споруджується сучасна солодовня, що обслуговуватиме кілька областей, є потреба в фахівцях. Інвестиції для нового виробництва вдалося залучити відомій фірмі «Оболонь», котра вже кілька років має тут своє представництво і співпрацює з аграрним сектором, який постачає їй високоякісний пивоварний ячмінь.

Поетичні «посиденьки»

На подвір'ї музею археології в Кам'янці-Подільському їх провели понад три десятки місцевих майстрів слова. Приводом став вихід збірки «Грані тисячоліть на струнах слова». У 60-х роках минулого століття в місті видавався поетичний альманах. Згодом у велику літературу звідси пішли такі особистості, як Наталя Кащук, Віталій Нечитайло, Сергій Пантюк. У 80-х роках було активним літературно-мистецьке товариство «Творчість», яке влада не спромоглася навіть зареєструвати. Нині діє клуб «Ліра», засновником якого став учень байкаря Микити Годованця Іван Шеремет. Після довготривалої перерви місцева влада вирішила підтримати поетів і допомогла їм видати спільну книжку.

Віра ШПИЛЬОВА.

У селах гинуть кури

У селах Станівці, Йорданешти, Синівці Глибоцького району, який межує з Румунією, де встановлено 80 спалахів пташиного грипу, почали гинути кури. Через це на ринках області обвально впав попит на куряче м'ясо та яйця. Проте начальник обласного управління ветеринарної медицини Петро Мельник заперечує, що це пташиний грип. Причиною мору є те, запевняє він, що селяни закупили молодняк у Івано-Франківській та Закарпатській областях, і він виявився нежиттєздатним, бо на вирощування птахів пішло товарне яйце, котре мало йти на переробку. Головний ветеринар стверджує, що в кожному випадку його служба здійснює лабораторні дослідження, а надзвичайної ситуації з пташиним грипом в області нема. Загалом, за його словами, загинуло 70 курей у трьох селах. Мовляв, гине молодняк. Проте, пригадуючи, що епідемію курячого грипу в Криму ветеринари теж спочатку намагалися списати на чумку, буковинці остерігаються купувати курей на ринках та в магазинах, а власники птахоферм готуються до надзвичайної ситуації.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Землю — радам, а не виконкомам

Ворошилівський районний суд Донецька задовольнив позов міжрайонної природоохоронної прокуратури про визнання незаконним рішення міської ради щодо делегування виконкому «земельних» питань. Суд скасував рішення, датоване минулим роком, згідно з яким виконком отримав повноваження змінювати цільове призначення земель, узгоджувати місцерозташування об'єктів на земельних ділянках, передавати у власність, у постійне користування та оренду, продаж та викуп ділянок, укладати договори про передачу права власності на землю. На думку прокуратури, такі питання повинні вирішуватися спільно всіма депутатами, а не окремими чиновниками. Правоохоронці упевнені, що у такий спосіб механізм розподілу земельних ділянок стане прозорішим. Міська рада має 20 днів для подання апеляції.

Як повідомляла наша газета, представники низки громадських організацій влаштували пікет у день приїзду до Донецька Президента України Віктора Ющенка, домагаючись більшої прозорості у «земельних» питаннях. Президент доручив прокуратурі «розібратися із беззаконням у виділенні земельних ділянок, незаконних будівництвах та ліквідаціях зон відпочинку».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

■ ФОТОФАКТ

У Києві відбувся парад учнів вищих професійно-технічних училищ міста, присвячений закінченню навчального року.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Щербань виграв у податкової

Зарічний районний суд Сум розглянув позов Володимира Щербаня до місцевих податківців. Колишній голова облдержадміністрації Сумщини вимагав скасувати повідомлення відповідачів про те, що він не сплатив за 2003 рік близько 700 тисяч гривень податків на доходи. Вивчивши надані адвокатом позивача документи, суд визнав позовну заяву обгрунтованою і прийняв рішення на користь екс-голови. «Цей вердикт, безумовно, вплине на хід порушеної торік на підставі цього, нині опротестованого, повідомлення кримінальної справи, — прокоментував рішення суду голова Державної податкової адміністрації в Сумській області Микола Гусєв. — Але ми оскаржуватимемо його в апеляційному суді». Податківці вважають, що Володимир Щербань таки порушив чинне законодавство, оскільки своєчасно не сплатив податку на доходи, отримані від операцій купівлі-продажу цінних паперів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Студент замовив батьків

У той час як тисячі студентів готувалися до літньої сесії, один з харківських «вундеркіндів» готувався до холоднокровного вбивства власних батьків. Студент-другокурсник просто замовив «предків», щоб продати вільну квартиру і в такий спосіб на виручені гроші повернути картковий борг. Замовлення було виконано тільки наполовину — кілери розправилися з батьком. Матері організатора злочину, завдяки щасливому випадку, вдома не було. Всіх учасників цього жахливого криміналу (а їх п'ятеро молодих людей — віком від 17 до 19 років) затримано по гарячому сліду.

Програвши своєму другу в карти 80.000 (!) доларів, студент одного із престижних харківських вузів вирішив проблему просто — треба продати свою квартиру в центрі міста. Але спочатку потрібно позбутися батьків. Допомогти згодилися товариші. Замовник розповів спільникам, коли батьки бувають удома, і пустив їх до квартири. За словами начальника карного розшуку Харкова Леоніда Калини, юні кілери главу сімейства дочекалися в спальні, холоднокровно його вбили, вийшли через двір і телефоном повідомили сину, що замовлення виконано. Навіть досвідчених криміналістів вразило, з якою жорстокістю було вчинено вбивство — жертву спочатку оглушили гантеллю, а потім добивали ножами: експерти нарахували майже 20 ножових поранень. Тіло загиблого знайшла його дружина, яка прийшла додому пізніше звичайного. Після кривавої роботи злочинці навіть не намагалися сховатися, спокійно спали вдома. Взяти їх допомогли місцеві жителі.

І ще. По-моєму, в цій історії є над чим замислитися не тільки правоохоронцям. Усі затримані з так званих благополучних родин. До того ж хлопець, що з легкістю програє 80 тисяч доларів і з такою само безтурботністю наймає убивць для батьків, онук легендарної людини. Його дід — ветеран Великої Вітчизняної війни, Герой Радянського Союзу. На стіні будинку — пам'ятна дошка на його честь. У під'їзді — сліди крові його сина. «Гідний подвиг» онука.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Два долари за близнюків

Влада східного індійського штату Чхаттісгарх учора почала розслідування повідомлень про те, що житель міста Райпур продав своїх новонароджених хлопчиків-близнюків за два долари, щоб прогодувати сім'ю. Про продаж дітей напередодні повідомило видання «Newspapers». За його інформацією, мати немовляти, котра вже мала п'ятеро дітей, померла під час пологів у невеликому селі неподалік Райпура. Після цього батько відніс дітей до сусіднього міста і продав їх бездітній родині.

Державне майно не в руках держави

За чотири місяці поточного року країна недоотримала приблизно 600 тисяч гривень.

Погодьтеся, це невтішні висновки! Дозволимо собі нагадати: Кабінет Міністрів України 25 січня 2006 року прийняв розпорядження «Про передачу державного майна, яке не ввійшло до статутних фондів річкових портів і акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот», до сфери управління Мінтрансзв'язку». Згідно з ним Міністерство транспорту та зв'язку України створило державне підприємство «Адміністрація річкових портів», щоб контролювати використання держмайна. У переліку майна, яке мало б бути повернене державі, 59 причалів (34 пасажирських і 25 вантажних), 43 теплоходи, набережні, дамби, акваторії, понтони. Все це перебуває в управлінні Фонду державного майна України. Але у зв'язку з його специфічним призначенням Фонд держмайна передав усе це до сфери управління Мінтрансзв'язку.

Тим часом кожний день у порти приходять теплоходи, набережні і причали використовуються... А держава багато років не отримує від цього прибутку. «Який сенс починати платити зараз, коли стільки років усе використовувалося безплатно?» — так, мабуть, думають ті, хто навмисно затягує передачу всіх цих причалів, теплоходів, набережних, дамб, акваторій та понтонів. Звісно, ніхто не хоче зменшувати свої прибутки. Але ж не за рахунок крадіжки потрібно їх підтримувати й збільшувати!

Так, ВАТ «Київський річковий порт» 21 лютого цього року подав позов до суду про визнання нечинним відповідного розпорядження Кабміну. У столиці розпочалися судові баталії за ласий шматок державної власності. Поки судовий розгляд триває, майно продовжує використовуватися. Причому інколи зовсім не за призначенням. Наприклад, на причалі «Березняки» вже давно побудовано ресторан, який і сьогодні продовжує працювати і приносити прибуток своїм «власникам».

Щоб перевірити стан і можливості використання інших причалів, потрібно провести повну інвентаризацію. Остання ж інвентаризація державного майна, яке не ввійшло до статутного фонду ВАТ «Київський річковий порт», датується аж 1998 роком. Тим часом така інвентаризація має проводитися щороку.

«Деяке майно або загублене, або потребує часткового відновлення. Декому вигідно затягувати процес передачі. Відновлення можливості використання важливих гідротехнічних споруд потребує значних матеріальних витрат, і з кожним днем сума витрат зростає, враховуючи занедбаність державного майна», — вважає керівництво державного підприємства «Адміністрація річкових портів».

Й ніхто не знає, наскільки ефективно йде використання державного майна. Відомо, що пасажирський причал «Русанівські сади», який має бути розташований за адресою м. Київ, вул. Садова, 5, на сьогодні просто не існує. І подібні випадки не поодинокі.

До речі, судові процеси тривають. ВАТ «Київський річковий порт» все ще намагається знайти «докази» на свою користь.

Приклад відповідального ставлення до держави показало керівництво більшості річкових портів, які вже передали майно у розпорядження Міністерства транспорту і зв'язку України. Так, уже передано майно, що не ввійшло до статутних фондів ДП «Херсонський річковий порт», ДП «Дніпропетровський річковий порт», ДП «Запорізький річковий порт», АСК «Укррічфлот», ВАТ «Черкаський річковий порт» та ВАТ «Дніпродзержинський річковий порт». А на початку червня планується прийняти до сфери управління Мінтрансзв'язку державне майно ВАТ «Чернігівський річковий порт» та ВАТ «Новокаховський річковий порт». Чому ж тоді більшість підприємств усе ж таки передала майно, а не розпочала судові махінації? Розпорядження Кабміну і Фонду держмайна є. І якби вони не були правомірними, більшість портів, очевидно, не повертала б майно.

Начальник ДП «Адміністрація річкових портів» Юрій ЧУРСІН.

Дружба завдовжки в 15 років

Родина Білоконьєвих із села Приморське Новоазовського району Донецької області з першого року випуску передплачує газету «Голос України».
— Спочатку на роботі передплачував це видання мій чоловік, Віктор Олександрович, — каже Ніна Миколаївна.
— Він тоді був головою сільської ради. З часом «Голос України» став нашим сімейним другом. Після смерті чоловіка я вже три роки передплачую улюблену газету. Дуже задоволена, що в наше село приїхали журналісти «Голосу України», розповіли про газету, подарували свою фірмову кепку. А як радів би мій чоловік...

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

■ СИТУАЦІЯ

Без вини винні

Серед численних запитань, пропозицій і зауважень, які висловили на адресу редакції парламентського видання викладачі та студенти Національного гірничого університету під час проведення днів «Голосу України» у Дніпропетровську, був і стурбований запит проректора цього вузу Анатолія Косолапова. У ньому йдеться про зволікання і «нестиковки» при впровадженні деяких нормативних актів і законів, які приймає Верховна Рада. Вважаємо, що аналогічна ситуація, в якій з вини галузевих монополістів несподівано опинився колектив НГУ, цілком імовірно, може повторитися, або вже відбувається, й у інших бюджетних установах та закладах. Щоб допомогти запобігти такій практиці, розповімо широкому читацькому загалу про ситуацію, в якій опинився один із найстаріших вітчизняних вузів.

За словами Анатолія Косолапова, тендерна палата, якій надано законом винятькове право надання висновків щодо відповідності закону інформаційних систем для розміщення оголошень про торги, протоколів і звітів, повідомила, що лише одна система відповідає цим вимогам. Це інформаційна система в мережі Інтернет — Портал «Державні закупівлі України» (www. zakupivli. com).

Аби запобігти порушенню чинного законодавства під час оплати за договорами, укладеними за результатами процедур закупівель, замовник до звіту про результати здійснення процедури закупівлі обов'язково має додати: копії оголошення про заплановану закупівлю (запрошення до участі у процедурі торгів), оголошення про результати торгів, що були опубліковані у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації, завірені цим друкованим ЗМІ, та в інформаційному бюлетені, що видає Тендерна палата України, завірені цієї палатою; копії документа, що підтверджує розміщення документів, передбачених статтею 4-1 цього закону, завірену інформаційною системою в мережі Інтернет. Терміни надання підтверджуючих документів для сайта не встановлено.

Дніпропетровський гірничий університет оголосив і провів кілька процедур запиту цінових пропозицій і згідно з вимогами закону розмістив у мережі Інтернет необхідні документи на єдиному (!) в країні сайті www. zakupivli. com, сплативши при цьому за кожну процедуру по 300 грн. Проте з березня вуз не може отримати документи з кодами, що підтверджують розміщення інформації в мережі Інтернет. На звернення НГУ і прохання на сайті і в ТОВ «Європейське консалтингове агентство» університет отримує відповіді про те, що зволікання пов'язане «з великим навантаженням на сайт і поки що вони опрацьовують лише торги за січень-лютий».

А державне казначейство не бере до оплати рахунки з укладених договорів без надання кодів сайта, що нині вочевидь паралізує роботу вузу. Таким чином, спрощена й оперативна процедура із закупівлі товарів та послуг перетворилася на невиправдано громіздку і неефективну.

Анатолій Косолапов та його колеги переконані, що ставити діяльність бюджетної організації, якою є Національний гірничий університет, в залежність від оперативності працівників сайта є недопустимим самочинством. І в цій справі слід якнайшвидше навести необхідний порядок.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

■ СПОРТ

Останні приготування

Футбол. Товариський матч національних збірних. **Україна—Лівія. 3:0.** Геріссау (Швейцарія). Міський стадіон. 1 000 глядачів. Голи: Єзерський, 50, Бєлік, 86, Воробей, 88.

Україна: Шовковський (Шуст, 46), Єзерський, Ващук (Тимощук, 46), Русол (Гусін, 46), Несмачний, Шелаєв, Назаренко (Ротань, 46), Гусєв (Свідерський, 46), Калиниченко, Бєлік, Воронін (Воробей, 46). **Тренер** — Олег Блохін.

Завданням тренерського штабу нашої команди в конкретному поєдинку було перевірити тактичні варіанти, відлагодити ігрові зв'язки. Скажімо, цього разу окремих виконавців пробували на проблемних позиціях. Так, Андрій Гусін виступав у ролі центрального. Саме ця ланка, до якої окрім Андрія входили в різних таймах Ващук, Єзерський і Русол, на жаль, припускалася помилок, давала збої.

Отож розбір похибок і їх виправлення Олег Блохін разом з асистентами робитиме вже, так би мовити, по ходу п'єси. Адже часу обмаль. Попереду лише один контрольний матч із Люксембургом. І — старт у чемпіонаті світу.

Та поговорімо трохи ширше про спаринг із нашими давніми знайомими — лівійцями. Пригадайте, саме з ними в лютому 2004 року українська збірна в Тріполі розійшлася миром — 1:1. Уже зазначалося, що матч мав суто тренувальний характер. Тому оцінюватимемо все, як кажуть, без фанатизму. Блохін уперше за три матчі застосував схему 4—4—2, і в першому таймі Україна грала з одним опорним.

Не дивно, що наші футболісти мали величезну перевагу протягом всього ігрового часу. Клас команд був надто різний. Наші опоненти дбали лише про оборону. І тільки зрідка збиралися на контратаки. Щоправда, окремі з них були дуже небезпечні. Особливо гостро діяв джамахірійський форвард Фаззани. Та завдяки майстерності і досвіду Шовковського хмара небезпеки оминала небо над нами.

Слабкий суперник, звичайно, розхолоджував. Тому дії українців в атаці тривалий час були безрезультатні, хоча вони розтринькали безліч гострих моментів. А забили наші після перерви. Після подачі кутового голкіпер лівійців Августіні помилився на виході, і Володимир Єзерський влучно пробив головою у порожні ворота.

І знову — пауза. Лише в завершальній частині зустрічі кількість переросла в якість. Спочатку Руслан Ротань вивіреною передачею відправив уперед Андрія Вороб'я. Він на швидкості дістався штрафного лівійців і прострелив на Олексія Бєліка. А той елегантно й вишукано п'ятою перевів м'яча у ворота. Невдовзі вже Бєлік щедро віддячив партнерові по клубу. Після його прострілу в центр Воробей уразив незахищені ворота — 3:0!

Завтра збірна України проведе свій останній перед дорогою до Німеччини контрольний матч. Як ми вже писали, у Великому Герцогстві Люксембург. Очікується, що на поле вийдуть Андрій Шевченко та Сергій Ребров. Приготування завершаться...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Ціни як результат боротьби протилежностей

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаю, у травні пішли в гору тарифи на газ та електроенергію, що рано чи пізно істотно порушить цінову стабільність, на що вказують травневі симптоми. Послуги подорожчали на 3,6 відсотка, тоді як у квітні вони знизилися на 0,8. За п'ять місяців вони зросли на 4,4 відсотка, випередивши динаміку минулого року на 1,8 відсотка. Проте, як то кажуть, далі буде, оскільки таке стрімке подорожчання послуг ми мали лічені рази. Тим часом інфляції послуг протистояли благотворні тенденції — ціни на м'ясо і птицю знизилися на 1,3 відсотка, від початку року — вже на 4,3. Подешевшало молоко і молокопродукти, більш відчутно, ніж торік — картопля, майже збереглася минулорічна динаміка цін на овочі й фрукти і виявилася цілком сприйнятною — на цукор. Загалом зниження цін на продовольчі товари становило 3 відсотки, важко навіть пригадати, коли ми мали такий оптимістичний результат. Відносний баланс між попитом і пропозицією на ринку нафтопродуктів за більш загрозливої, ніж торік, амплітуди цінових коливань на світовому ринку не дозволив утримати ціни на пальне, які зросли на 4,1 відсотка. Взагалі ціни виробників зросли на 1 відсоток, здебільшого через подорожчанню коксу і нафтопродуктів. Проте розрив між оптовими і роздрібними цінами не тисне, звідси не варто чекати інфляційної загрози. Нівелює її і високий попит на гроші — депозити юридичних осіб у банках у травні зросли на 4,3 відсотка, громадян — на 1,9, обсяги кредитування — на 4,8, громадяни надавали перевагу купівлі, а не продажу валюти. Нівелює загрозу і сприятливий рух монетарних агрегатів, і не загрозливе поки що співвідношення доходів і видатків держбюджету. Зважаючи на все це, Європейський банк реконструкції і розвитку вже прогнозує в Україні інфляцію за підсумками року не вищу від 10 відсотків.

Я й раніше зазначав, що це нам до снаги. Але тільки за низки умов, які усунуть загрозливі симптоми. Передусім ефект революційного наскоку на тарифи природних монополістів, які здатні унеможливити дефляційну корекцію на інші товарні ринки. Для цього потрібна щонайменше одностайність вищих гілок влади щодо форм і методів боротьби з цінами, корекції з тарифоутворення. Негативним наслідкам тарифного цунамі можна і треба протиставити дефляційні процеси на ринках м'яса, овочів, цукру, фруктів і хлібопродуктів, непродовольчих товарів. Не варто забувати, що життя — це боротьба протилежностей. Але цього не станеться, якщо замість того, щоб припинити, керівники усіх рівнів роздмухують інфляційні очікування, коментуючи подорожчання хлібного батона у кількох торговельних точках. Ціни на хліб у травні зросли на 1,2 відсотка, що майже не вплинуло на загальний рівень інфляції, але з огляду на зростання цін на енергоносії, весняне зменшення запасів зерна, низькі темпи закупівель в Аграрний фонд — і не дивно.

Сергій ВЛАД.

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Хто кого має копіювати?

Відгукуюся на статтю Ігоря Лікарчука «Чи можна здолати корупцію в освіті?» («Голос України» за 22 березня 2006 р.). Доки зарплати наших вчителів і професорів будуть у 50 і більше разів поступатися зарплатам колег із «загниваючих країн», боротьба з корупцією перетвориться на чергову мильну бульбашку. А підвищити її навіть у чотири-п'ять разів у найближчому майбутньому ми не зможемо.

Номенклатура, тобто «слуги народу», за рахунок мас забезпечила себе і всіх родичів на п'ять-шість поколінь наперед. Іншим дали на вибір кілька варіантів виживання.

Мій варіант підійде далеко не всім. Мені вдалося на професійному рівні освоїти більш як 10 ремісничих професій. Це позбавило мене потреби брати гроші за підпис у заліковці, за зайвий бал, за додатковий урок і репетицію, обходитися без подарунків до державних, церковних і сімейних дат. Адже місячної зарплати вистачає на п'ять-шість днів, інше доводиться добувати ремеслом. До того ж аж ніяк не для будівництва хатинки у Швейцарії, а для одноманітного харчування, оплати послуг і придбання більш ніж скромного одягу.

У статті І. Лікарчука особливо зворушує виноска від редакції: «Не сумніваємося, що серед освітян є такі, хто може дорікнути авторові за намагання очорнити «світле», винести сміття з хати... Вам слово, опоненти...». Які опоненти? Махрові хабарники малися на увазі, інших просто не знайти. А ми ще безоглядно підтримуємо Болонську декларацію і вимагаємо все робити а-ля Європа. Причому підписуємо важливий документ у типово більшовицькій манері: від імені народу.

Не маючи найменшого поняття про те, що народ з цього приводу думає. А він, у переважній більшості своїй, переконаний: наша освіта загалом, і музична зокрема, в усьому світі не одна з, а найкраща. Так хто кого має копіювати?

Виявляється, наші дипломи не відповідають європейським і там вони не котируються. НЕПРАВДА! У всіх талановитих музикантів, які втікли за «бугор», жодних проблем з влаштуванням на роботу не було, тому що на відміну від нас, де «без бумажки ты букашка, а с бумажкой — человек», там найперше цінують талант, а не печатку в дипломі (який, до речі, можна купити).

Ах! Нас не приймуть в Європу без уніфікації дипломів. Ну і уніфікуйте на здоров'я. Але навіщо ламати традиції, змінювати програми, трансформувати систему, якщо вона в нас значно краща?! Яка зворушлива турбота про тих, хто відбуває на ПМП. Замість того, щоб задуматися над тим, як втримати найталановитіших і найперспективніших музикантів від втечі, ми підписуємо Болонську декларацію і відчиняємо ширше двері на вихід: забирайте, добродії, наше найдорожче надбання, ми не жадні. Крім того, ця ідея не тільки допоможе кращим втекти туди, де платять у 50 разів більше й умови життя незрівнянно вищі за наші, вона може сприяти новому витку корупції. Пояснення дуже просте: для одержання консерваторського диплома студенту потрібно виконати складну, велику програму на обраному інструменті, на що піаніст, наприклад, щодня витрачає по шість-сім годин напруженої роботи. Тепер же для здобуття ступеня магістра потрібно підготувати серйозний великий реферат, тобто за рік освоїти навички студента-теоретика.

Невже перед найголовнішим і найважливішим іспитом у своєму житті випускник днями протиратиме штани в бібліотеках? Адже йому добре відомі слова великого Рубінштейна: «Якщо я не граю один день, я це відчуваю, якщо два дні — чують мої друзі, а якщо три — помічає публіка». Що вже казати про звичайного студента, можливості якого дещо поступаються генію.

Як же вчинить здобувач звання магістра? Правильно! Купить реферат. А якщо до цього додати, що до магістерського диплома допускаються не всі бажаючі, то зростання корупції гарантовано. Замість себе не можна найняти умільця для виступу на сцені, а от контрольну, дипломну роботу, будь-який реферат і дисертацію можна купити. Молодь, у тому числі, на жаль, і талановита, давно зрозуміла, що домогтися регалій на клавіатурі рояля куди складніше, ніж на клавіатурі комп'ютера. Оголосіть і простий хід до доцентури і професури для тих, хто не наділений музичним талантом. Оголосіть сьогодні, що кандидатський ступінь не веде до доцентури, а докторський — до професури, як усі 40 здобувачів тільки цього року, про які з гордістю повідав наш ректор, одразу розбіжаться. У чому навряд чи сумнівається і сам шеф.

Жодна, навіть найблискучіша, дисертація нічого не зможе сказати про музичний талант автора.

Адже гру на роялі не продати, не купити. А хто такі теоретики-музикознавці? Це в переважній більшості інструменталісти, які не відбулися, яким чогось забракло: комусь — рук, комусь, чого гріха таїти, слуху, комусь — цілеспрямованості і працездатності, а комусь — всього цього набору. Якщо ми приведемо музичну освіту до системи, де все можна буде купити — настане повний амінь усім нашим досягненням у цій галузі.

Нам украй потрібен інститут опитування громадської думки. Варто геть відмовитися від старих більшовицьких методів, коли бос виходить першим на трибуну, викладаючи свою точку зору, а потім ставить безглузде запитання: хто не згоден? З огляду на високий рівень конформізму співгромадян, міністерські клерки, перш ніж підписувати Болонську декларацію, зобов'язані були роздати опитні листки тим, хто десятки років трудиться на ниві освіти.

Вожді всіх рангів регулярно сідають у калюжу передусім тому, що, віщаючи від імені народу, не знають, про що він думає і чого хоче...

Анатолій ЗЕЛІНСЬКИЙ,
в. о. професора Державної музичної академії, кандидат психологічних наук.

Одеса.

Народний депутат Анатолій КІНАХ заявляє, що силові відомства не повинні використовуватися для політичної боротьби

«Хлопці, то в кого з вас наші гроші?» — запитували літні агітаторки і допиталися

■ ДУРЯТЬ!

Підзаробити на виборах... Це тепер нікого не шокує. То раніше всі працювали «за ідею». Тепер же студенти й пенсіонери, домогосподарки й безробітні прагнуть під час виборчих марафонів знайти партію «потепліше» та додати копійчину до сімейного бюджету. Якщо вдається — тішаться. А вже через рік можуть і не згадати, як називався їхній «політичний роботодавець». Бо ці роботодавці до наступних перегонів або «переформатуються», або взагалі стануть пилом історії. «Подумаєш, новина, ця тема повторюється щоразу на виборах», — зауважив мені колега. Чому ж тоді її не обговорюють і висновків не роблять, а знову і знову віддають свої сили та голоси партійним кидалам, яким би тільки «поімєть електорат» і пробитися, а там — хоч трава не рости.

Дивилася-дивилася на двох своїх внуків пенсіонерка Ганна Андріївна Пшенична з Кам'янця-Подільського, старалася з усіх сил допомогти доньці, котра сама ростить хлопців без батька, навіть аліментами її колишній чоловік не допомагає, та й вирішила роздобути за березень сотню-дві гривень, щоб навесні трохи підгодувати внуків. Як на те, трапилася нагода: колега з хору ветеранів «Квітка на камені», де пані Ганна співає, покликала за непогані гроші попрацювати на партію «Відродження». «Це наші хлопці, із залізниці, я там працювала, їм вірити можна!» — запевнила. Пані Ганна, поміркувавши, загітувала ще й подругу по хору Галину Гуменюк, сусідку Оксану Турик, у якої ротів у хаті аж тринадцятеро разом з нею та чоловіком.

Спочатку жінки викладалися як агітаторки. Активно. Це одразу оцінило партійне начальство і покликало їх ще й у спостерігачі на дільницях. «А от якщо розрахуєтеся, як обіцяли, за агітацію, тоді й підемо!» — сказали заробітчанки. З ними справді розрахувалися і запевнили, що по сто гривень за спостереження гарантовано. «Отут розпишіться, а гроші вам передасть голова міського осередку, як протоколи здасте». Тоді ж усім видали посвідчення.

— Дві доби ми працювали на дільницях №23, 25,22, без їжі, води, партійне керівництво про нас ніби забуло. Ми лише слинку ковтали, як іншим спостерігачам їх осередки привозили пакунки з їжею. Протоколи ми мусили копіювати за власний рахунок, бо комісії нам відмовили. Але мали надію, що гроші повернуть. І що ж нас чекало: громи й блискавки! Керівництво було в шоці, бо таких результатів не очікувало. «Партія «Відродження» нікуди не пройшла, тож немає чого за платню згадувати!» — почули при здачі протоколів. «Але ми не так домовлялися!» — образились жінки. На запит громадської приймальні, до якої звернулися спостерігачки по захист своїх прав, голова міського осередку Олена Гуменюк повідомила, що її організація розпорядником коштів на час виборів не була.

Жінки, не довго думаючи, подалися шукати правду до обласного начальства. Поїхали, та не спіймали нікого. Роздобули тільки номери мобільників. Лундишева Віктора Миколайовича, першого заступника міністра транспорту і зв'язку (при Кирпі), голови Хмельницької ОДА з 1998-го по 2004 рік, Підберезного Володимира Олексійовича, начальника вокзалу станції Хмельницький, обласного голови, Роздобудька Анатолія Григоровича, заступника голови ХОДА з 2000-го по 2005 рік, та інших, внесених до першої п'ятірки кандидатів у депутати до Хмельницької обласної ради. Раді-раденькі, відтепер спілкуються мобільно. Може, в області вони не єдині, кого кинули, хай дзвонять. Тільки нехай не дивуються, що не всі номери є справжніми — може, ці мобільники працювали лише на виборах. Відповів лише пан Лундишев, але й він киває на місцевий осередок, а місцеві знов посилають наверх.

На прохання кинутих по-партійному, по-«відродженськи» громадський юрист оформив позов до суду. «Уже й не в грошах справа, а в совісті. Хай хоч люди добре запам'ятають цю партію, таким довіряти не можна! Як треба, ми й до лідера Василя Гладких, до Києва дійдемо! Хай скажуть хлопці чесно, у кого ж наші гроші?»

«Маленька деталька»: серед агітаційних матеріалів «Відродження» був такий собі «залізничний квиток-запрошення на вибори до Верховної Ради України» з позначкою «станції» — Майбутнє та номером «Відродження» в бюлетені — 16. Тепер же «залізнична партія» стукає кулаками: «Ми ще покажемо вам нашу партію! Не хотіли нас вибирати — піднімемо ціни на квитки, не тої заспіваєте!» А до виборів залізниця божилася, що проїзд не подорожчає. От тобі і майбутнє!

Може, партійці сподіваються, що такі дрібниці до наступних виборів забудуться? Саме так часто і буває. Може, ця наука знадобиться хоча б громадянам Хмельницького, де призначено повторні вибори міського голови та депутатів міськради на червень? Кинуті «Відродженням» просять людей добре зважувати, на кого працювати та кому віддавати свої голоси. Коли матеріал готувався до друку, три агітаторки таки отримали по чесно заробленій сотні гривень, але партійці з області навіть не вибачилися.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: **після кількох судових засідань бюлетені з Кам'янця-Подільського нарешті поїдуть до ЦВК.**
Фото автора.

■ ВІСТІ З КРИМУ

Навести лад у земельному хаосі

Земельні відносини у Криму почнуть урегульовувати з Сімферополя. Так вирішили учасники першого засідання новоствореної робочої групи з урегулювання земельних проблем, яку очолив голова Верховної Ради автономії Анатолій Гриценко. Особливу увагу приділять Сімферопольському району, де репатріантам уже виділено понад 10 тисяч ділянок, але освоєно ледь 70 відсотків.

Наступними етапами землевпорядкування стануть Феодосійський регіон і Південнобережжя. Робоча група сприятиме підписанню протоколів про наміри по кожній конфліктній ділянці землі. До того ж уперше у бюджеті півострова передбачено близько мільйона гривень на проведення робіт з грошової оцінки земель. Та у більшості випадків органи влади самоусунулися від такої потрібної справи. «Мовчить» з цього приводу й держбюджет. Якщо кошти й виділяють, то наприкінці року, коли їх вже дуже важко використати. Окрім цього, всі земельні платежі доцільно акумулювати на бюджетних спецрахунках і потім спрямовувати на проведення земельної реформи. Але цього не відбувається досі. Наріжним каменем залишається й систематизація величезного об'єму інформації, що надходить в Рескомзем автономії й переведення її з паперових носіїв у електронний вигляд. Для цього потрібно щонайменше 80 тис. грн.

Земельні ресурси повинні стати джерелом фінансування бюджетів усіх рівнів, але, на жаль, цього не відбувається, бо земельні ділянки у Криму нині якщо й реалізуються, то з численними порушеннями законодавства. Остання надія — створення земельного кадастру. Зменшити напруження допоможе і внесення доповнень у земельне законодавство, щоб включити землю в економічний обіг.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Я — вільна. Господь рабів не любить»

Ця жінка стала символом материнської скорботи і водночас — мужності й мудрості. Горе зігнуло її доземно, але не зламало. Дивовижна річ: до неї, битої життям, приходять небиті — по оптимізм і підтримку. Під час виборів не один політик переступав її поріг. Вона вже звикла до того, що після виборів чимало нещодавніх претендентів на її «голос і серце» перестають вітатися. Вона не ображається...

Коли всім відомий майор Мельниченко приїхав в Україну, зателефонував до Лесі Гонгадзе, а згодом завітав до неї. Розмовляли віч-на-віч, за зачиненими дверима. Вона запросила його на Різдво. Із мікроавтобуса, що зупинився 6 січня по вулиці Стефаника, вийшли Микола, його матір та охоронці. Той Свят-вечір залишився у її душі й пам'яті гостей з Києва як знакова подія...

— До всіх чоловіків ставлюся по-материнськи. Микола — син своєї землі, своєї мами. А вона — проста, зболена, як і я, жінка з Київщини. Переступила поріг, коли я саме закінчувала ліпити пироги. Швиденько помила руки, стала поряд і почала допомагати. У Миколи позитивне біополе, він уміє викликати симпатію. Коли йшли з ним містом, підходили жінки і казали: який він файний!

Я не знаю, чим він займається, яку має ціль нині. Мене не раз питали, чи не ображена на нього. І я сто разів відповідала, що маю претензії до Генпрокуратури, яка не дає відповіді, кого я маю поховати. Триває знущання над нашою родиною. Я вже не хочу їздити до Києва на судові засідання і знову й знову слухати, як убивали мого сина.

— Чи у матері Миколи Мельниченка було бажання поговорити про це?

— Ні. Батьки Миколи знають, що син — у складній ситуації. Вони хворіють від переживань. 68-річний батько через нервування втратив слух, не міг приїхати сюди. Мама втратила зір. У деяких телепрограмах кажуть: «Подивіться в його очі!» Намагаються зробити з Миколи неповноцінного. Прикро. Це старий метод КДБ — зробити людину психічно хворою. А Мельниченко — просто людина з великими моральними устоями. Бо взяти на себе те, що він взяв... Не кажу, що все робить правильно, у мене до нього дуже багато запитань. Але я їх не ставлю йому. До нього ставлюся як до людини, що виконує свій обов'язок до кінця. Він нікого не видає. Це ж зрозуміло, що він не міг сам таке записати. Але як людина честі все взяв на себе. Прослуховується весь світ.

— І наша розмова також?

— А я звідки знаю? Про всяк випадок: привіт, майоре! Перший раз я Миколу та його охорону нічим не частувала, самі розумієте чому. А каву ми пили із одного ронделька. Цього разу всі гості — Микола, його мама, охоронці — самі брали тарілі, виделки, їжу із каструль. На нашому столі все було: борщ, узвар, різна риба, оселедці, пироги з бульбою і капустою, вушка (схожі на пельмені, але з грибами. — **Авт.**). Мама його була така щаслива! Гості дивувалися, що без м'яса можна приготувати стільки страв! Прийшли із вертепом студенти Католицького університету, дійство тривало майже годину. У вертепі серед негативних персонажів була й дівчина легкої поведінки. Вона раптом підскочила до Мельниченка. Матінко Божа, звідки ж я сподівалася на таке?! Автоматично — до Миколи, прикриваю його собою. Вмить мобілізувалася. Зрозумійте мене, я відчуваю відповідальність за нього.

На Свят-вечір подзвонив мені Павло — знайомий, з яким ми спілкуємося лише телефоном, інвалід дитинства. Він — нерухомий. Батько його помер. Я кажу до Миколи: «Благаю, привітайте його заради мене.» Потім пішла по чергову страву, а після вечері — всі разом до ялинки, там поколядували. Після ялинки Микола запропонував: «Давайте поїдемо в одне місце». Під'їжджаємо до будинку, а там — той інвалід Павло. Родичі, сестри аж обімліли, побачивши нас. Павло такий хворий, коли йому дали келішок, мама підійшла і склала його пальці, голову поправила, бо він не міг її підняти. Ми побачили, що людина в такому стані має ясний розум, не плаче. Знає про мої справи. Ще й займається дресируванням собак. Його племінник привів псюру-красеня. Павло просить: «Привітай гостей!» Чуємо: «Гав-гав-гав!» Павло донині живе спогадом. То був справді Святий вечір. Аж о другій ночі розійшлися. А я довго не могла заснути, порівнювала двох чоловіків, котрим під сорок. Один — фізично сильний, мужній. Інший — скалічений від природи, але сильний духом. Найцікавіше ось що. Я тяжкохвора. Не можу навіть піднятися на другий поверх. А тут — всі страви сама готувала, нікого не підпустила і зрозуміла, що я... не хвора! Коли ми сіли вечеряти, я так і сказала: «Я думала, що хвора, а виявляється — здорова!».

А вранці, 7 січня, ми пішли до Успенської церкви. Миколина мама каже: «Тепер можу вмерти. Я бачила таку красу. Як нам далеко до вас. Я буду нашим жінкам розказувати, що вони нічого не вміють і не знають». Микола й охоронці піднялися на вежу Ратуші й були вражені. Я їм розповідала, що мої предки — Корчак-Мартин — записані тут в мерії з 1402 року!

Згодом Микола зателефонував мені з лікарні, поскаржився на високий тиск. Я сказала: «Пане Миколо, ви пройшли певну школу, вчилися закривати своїм тілом іншу людину і повинні бути загартованим. Ви не маєте права хворіти! Знаєте, у вас така само ситуація, як у мене. Вас тягатимуть, нервуватимуть, доведуть до інфарктів, а посмертно зроблять Героєм України. Ви мусите не піддаватися на провокації. Я нікому нічого поганого не говорю, але мушу попередити, бо я —медик. Я це вже пройшла...»

У моргу тридцять чоловік чекали сім з половиною годин, що я впаду. Наступного разу — п'ять з половиною годин. Я падала і вставала. Потім вже зрозуміла, що це спеціально так зволікали. «Швидка» стояла біля моргу. Я заходжу туди й кажу: «Умоляю вас, не убейте меня, дайте мне возможность дождаться до конца, я — ваша коллега». Коли після моргу прийшла додому, мені о першій ночі потягнуло праву сторону. Добре, що праву. Так Бог дав. Бо якби ліву — знепритомніла б. У мене був мікроінсульт. Шприц завжди маю при собі. Я проколола вену, кров спочатку фонтаном бризкнула, а потім тихо потекла. Затерпнення минуло. Я знаю, який жорстокий світ, які жорстокі нелюди. Тому, маючи досвід, я попередила Мельниченка: «Звідки знаєте, які ліки вам дають? Тричі потрапите до лікарні, а на четвертий раз — будете хворим».

...Я мала зустріч із слідчим в Генпрокуратурі. Він допитувався: «Ну скажите, Леся Теодоровна, как вы ко мне относитесь?» Я йому: «Никак. Вы выполняете свой долг, свое задание. Но мне вас жаль. Потому что у вас такая работа, которая вас истощает. Вы сами себя уничтожаете. Я — медик, я делаю людям добро. А вы не можете мне сделать добро». Важко збагнути, про що той слідчий думав. Він — зомбований. Вип'ємо за тих нещасних людей. Коньяк «Грінвіч» добрий. То Мельниченко подарував. Досі одну пляшку недопили. Напевне, Бог дає мені змогу побачити багато гарних людей. А я в людях ніколи не бачу нічого поганого. Зовні — накип, а нутро у всіх непогане. Я бачила багато помираючих людей. Дуже важко помирати тим, які мають нечисте сумління. Люди намагаються наздогнати недосяжне, а здоров'я нищать. Читай заповіді Божі і старість тобі буде не страшна. І смерть також. Я не боюся смерті. Бо знаю, що позаду нічого поганого немає. Мені, буває, пропонують подарунки. А навіщо вони? У мене хата не зачиняється. Я почуваюся вільною. Давайте вип'ємо за вільних людей. Я —вільна, і ви вільна. Рабів Господь Бог не любить...

Розмову вела (за незримої присутності майора) Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

■ **РЕАЛІЇ**

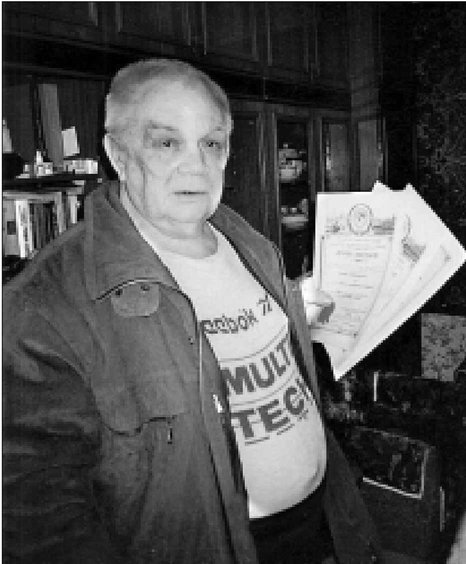
Як винайти колесо

«Усе геніальне — просте», — так відгукуються про винаходи Володимира Єсіна. А сам «Кулібін» свого часу принципово не захотів вступати до інституту. Каже, вища освіта заважає мислити нестандартно.

Оригінальні ідеї іноді з'являються буквально із повітря. Принцип роботи глибинного насоса винахідник із Єнакієвого Володимир Єсін «піддивився» у смерчу. «Це було 1973 року, коли я із синами їздив на батьківщину, до Нижнього Новгорода, — пригадує співрозмовник. — І там побачив, як із південного сходу пішов стовп метрів 35—40 заввишки. На моїх очах зірвало дах спортзалу і занесло за півтора кілометри. А коли смерч проходив через Оку, вода буквально «розступилася» і утворилася воронка. Все, що туди потрапляло, затягувалося потоком». Рідкісне видовище підказало Володимиру Олексійовичу конструкцію насоса: це має бути «штучний смерч», де стиснене повітря, обертаючись по спіралі, змішує воду із піском і брудом. Модель винахідник зробив за один вечір.

Першими перевагу новинки оцінили гірники. Тоді Єсін працював електрослюсарем на шахті «Червоний Профінтерн» і мав власну майстерню. Насос, здатний відкачувати воду із численними домішками з великих глибин, до того ж у сотні разів легший за промислові агрегати, — це саме те, чого потребували шахти. Слава про дивовижний насос розлетілася швидко. А тридцять років потому, в червні 2003 року, в квартирі єнакіївця пролунав міжміський дзвінок. Телефонували із Санкт-Петербурга. Незнайомець просив Володимира Єсіна допомогти із насосом під час пошукових робіт у Кармадонській ущелині — там, де восени 2002 року загинула знімальна група Сергія Бодрова.

Незважаючи на вік (а на той момент винахідникові виповнилося 73 роки) і здоров'я, колишній шахтар наступного дня вилетів до Москви, а звідти — до Кармадона. З'ясувалося, що рятувальники роздобули через одного із російських винахідників «насос Єсіна», однак техніка не працювала.

— У них був незварений насос, — пояснив єнакієвець. — Я показав, у яких місцях треба зварити. Там, у скелі, був зроблений ствол, або шурф, говорячи по-шахтному. У нього опустили труби діаметром метр двадцять. Були сходи, люди спускалися і дивилися. А потім мій насос туди спустили. Дали стиснене повітря. І все запрацювало.

На той час з дня трагедії минуло сім місяців. На пошукові роботи вже було витрачено 90 мільйонів рублів. Експерти МНС Російської Федерації називали ці роботи безперспективними. Єсін пригадує, що більшість мешканців наметового містечка становили родичі загиблих. Там же перебував міністр із надзвичайних ситуацій Північної Осетії. «Точилися розмови про те, щоб протягом тижня-півтора припинити пошуки», — каже мій співрозмовник.

Залишатися в ущелині винахідникові не дозволили. Подякували і відправили додому. Уже з Єнакієвого Володимир Олексійович телефонував і цікавився, як працює насос. Агрегат за одну хвилину відкачував по півтора відра суміші піску із водою. Головною перешкодою на шляху до тунелю, де, як передбачалося, знаходилася знімальна група, були потужні потоки води, змішаної із піском. Зарадити в такій ситуації міг лише насос для відкачування шахтних вод. До того ж, зважаючи на обставини, техніка мала бути максимально простої конструкції і неважка. Усе, як у «насоса Єсіна».

До речі, запатентувати своє дітище Володимир Олексійович вирішив, уже перебуваючи на пенсії. Нині, за словами винахідника, його насоси працюють і на російських, і на українських шахтах. Однак це не радує мого співрозмовника.

— Усе використовується крадійським способом, я не отримую від цього нічого, — каже єнакієвець. — Шахта «Торецька» виробничого об'єднання «Дзержинськвугілля» запросила мене в 1995 році — у них були затоплені нижні горизонти, нічого не могли вдіяти. Я зробив їм два насоси, вони відкачали всю воду. Потім наступного року мене вдруге покликали, інший горизонт рятувати. За півтора місяці мої насоси все почистили. Але решту грошей за договором — 46 тисяч гривень — я не можу отримати ось уже десять років.

Стягнути борг із шахти-неплатника винахідник пробував через суд. У березні 2001 року Єнакієвський міський суд виніс рішення на користь Єсіна, зобов'язавши шахту виплатити обумовлені договором 66 тисяч гривень. Однак вугільне підприємство не поспішає виконувати рішення суду. Лише наприкінці 2004-го пенсіонеру перерахували частину суми — 20 тисяч гривень. Решта боргу залишається. Володимир Олексійович каже, що не має сил ходити по судах. «В об'єднанні «Дзержинськвугілля» кілька шахт, і всі впровадили мій насос. Безкоштовно. Конструкція у мене проста, але дуже продуктивна. Купив один насос — і за цим зразком можеш зробити хоч сотню».

Колишній шахтар є винахідником так званого петльового перекидача — конструкції для розвантаження вагонеток із вугіллям. Свого часу діюча модель винаходу зробила сенсацію на ВДНГ у Москві, де її демонстрували два з половиною роки. Уявіть собі, як состав вагонеток із вугіллям виїжджає на естакаду, перекидаючись, робить «мертву петлю», висипає паливо у бункер і виїжджає порожня. Новинка могла повністю автоматизувати процес розвантаження. За розрахунками автора, установка споживала вдесятеро менше електроенергії, ніж наявні на той час кругові перекидачі.

Винаходу виповнилося вже тридцять років, однак у вугільній промисловості ідею Єсіна так і не використали. Володимир Олексійович вважає — через особистий спротив деяких колишніх керівників Міністерства вугільної промисловості. Із ВДНГ модель перекочувала до об'єднання «Орджонікідзевугілля» в Єнакієвому, потім — до навчального пункту. Тепер перекидач стоїть у гаражі на подвір'ї Єсіна. Модель працює бездоганно, ось тільки від состава залишилися дві вагонетки — решту вугільні керівники розібрали на сувеніри.

Є у мого співрозмовника і авторське свідоцтво на винахід... колеса. Не простого, а із ободом, що можна швидко зняти. Така ідея спала Єсіну на думку, коли він побачив шофера вантажівки, який лежав на холодному асфальті, ремонтуючи автомобіль. «Зараз, щоб зняти із машини колесо, труба відкрутити шість — вісім гайок. А я зробив замки, завдяки яким колесо знімається за дві-три секунди. Одне знімаєш, інше ставиш — і машина поїхала», — пояснює винахідник.

За своє життя він опанував щонайменше десять спеціальностей, однак (як уже було сказано) принципово відмовився здобувати вищу освіту. Володимир Олексійович пригадує, що свого часу його запрошували на роботу до науково-дослідного інституту. «Але з ученими я працювати не захотів. Вони нездатні винайти нічого», — категорично заявляє єнакієвець. Побоювався, що перестане мислити нестандартно і вже не зможе винаходити прості, але ефективні речі.

Ліна КУЩ. Фото автора.

«Я зробив замки, завдяки яким колесо знімається за дві-три секунди»

■ ПОДРОБИЦІ

Кобзар кличе до єдності

«Слово Шевченка у полікультурному суспільстві» — під такою назвою у Сімферополі відбулася III науково-практична конференція, яка зібрала шевченкознавців з усіх регіонів України. Такі заходи, діалоги, філософське осмислення нашого буття — то значний внесок у розвиток сучасної україністики. Це й данина пам'яті Шевченка. Його творчість завжди актуальна, вважають учасники конференції. Бо вона допомагає подолати нашу партійну та регіональну розмежованість. Саме потужна особистість Кобзаря — один з орієнтирів у згуртуванні нашого народу. Такі конференції — об'єднувальний чинник у нашому багатонаціональному суспільстві та строкатому культурному житті.

Віктор ХОМЕНКО.

Книжки видано за кошти бюджету

180 тисяч гривень в обласному бюджеті Вінниччини заплановано на видання і розповсюдження книжок місцевих літераторів, науковців та краєзнавців. Із двадцяти творів, поданих на розгляд експертної ради, до друку відібрано десять. Як повідомив член ради, заступник начальника управління ОДА Володимир Лазаренко, головними критеріями оцінки творів були їх літературний рівень, актуальність тематики та україномовний текст. Серед схвалених до друку — історичні дослідження письменника Миколи Рябого «Україна — земля козаків» та «Долі в інтер'єрі історії» Віктора Мельника, поетичні збірки відомих авторів Володимира Рабенчука, Тетяни Яковенко, Валентини Сторожук, Світлани Єлісеєвої, Дмитра Пічкура, Галини Овсієнко. За фінансової підтримки влади буде видано науково-методичну розробку відомого в області педагога Михайла Девдери — «Диктантний алгоритм».

Книжки побачать світ до кінця року. Частину тиражу безкоштовно передадуть у бібліотеки, зокрема шкільні та вузівські. Наступне засідання експертної ради відбудеться у серпні. А пропонувати на розгляд твори вінницькі автори можуть уже тепер, уточнив В. Лазаренко.

Віктор СКРИПНИК.

Чи люблять театри Франка?

В Івано-Франківську відбувся чотириденний Всеукраїнський театральний фестиваль, присвячений 150-річчю від дня народження Івана Франка. Організатори — Мінкультури України та Державна театральна видовищна агенція. Шість (замість заявлених семи вистав) показали театральні колективи з Луганська, Ужгорода, Кіровограда, Івано-Франківська та Львівський театр імені Марії Заньковецької. Обіцяного «великого мистецького свята соборної України», про яке на відкритті фестивалю говорила голова оргкомітету, заступник міністра культури і туризму Ольга Бенч, не вийшло. Кияни (столичний театр на Подолі) на фестиваль не приїхали, й ніхто навіть не попередив про це глядачів. Щодо відсутності театральних колективів з півдня і півночі країни, то, як пояснив генеральний директор згадуваної агенції Едуард Верблянський, у репертуарі кримських театрів не вдалося знайти жодної вистави про Франка чи за його творами. Деякі колективи, зачувши про подію, намагалися нашвидкуруч щось поставити.

На жаль, фестивальні вистави побачили не всі, адже йшли вони майже одночасно на двох сценах — в облфілармонії і облмуздрамтеатрі, потрапити туди можна було лише за запрошеннями. Та й чи велика користь від фестивалю артистам, адже вони (окрім іванофранківців) не бачили роботи один одного, обговорення їх не проводилося. Правда, оплескив прикарпатці для гостей не шкодували. За словами пана Верблянського, фестиваль обійшовся Мінкультури в 145 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

На знімку: сцена з вистави «...Мені являлася любов» Луганського театру.

Фото автора.

І засяє веселка

Відомому миколаївському селекціонеру-квітникарю Костянтинові Троцькому не вистачає землі. На своїх трьох сотках він уже понад 20 років розводить іриси. А розширити свою колекцію не може. На прохання про додаткову площу в міської влади відповідь одна — «не положено».

Унікальна за красою і розмаїтістю колекція ірисів Троцького — це півтори тисячі сортів. Не віриться, що звичайні «півники» можуть бути такими оригінальними і благородними. Незважаючи на її вуличну буденність, на цій квітці — відбиток історії. У давні часи лише фараони та царі мали право вирощувати іриси. На порушників правила чекала страта. Іриси розводили у Греції, Єгипті. В Італії ця квітка і нині на прапорі Неаполя. До речі, ірис у перекладі з грецької — веселка.

Фото автора.

Але величавість ірисів сьогодні цінується мало. Чи не звідси нерозуміння селекціонера зі світовим ім'ям? На його трьох сотках ледве вміщується основна колекція. А щоб вирощувати суперсорти, висаджувати сіянці, потрібно хоча б два-три гектари. І земля ця є, недалеко від будинку Костянтина Володимировича. Але міська влада її не дає. Каже: орендуй. «Та де мені грошей узяти на оренду? — запитує квітникар. — Я костюм пристойний собі не дозволяю купити. Все йде на квіти».

А це чималі витрати. За одну цибулину платить від 60 до 100 доларів. Недавно одержав з Австралії 30 сортів ірисів — тисяча доларів. Чекає посилки від селекціонерів з Америки. Нові витрати. А щоб виростити квітку, потрібні хімікати, добрива, полив. Золота квітка виходить! Допомоги Костянтин Володимирович не жде. Влаштував виставку, а від нього зажадали орендної плати за зал. Сперсердя він сказав заступникові міського голови: це моя остання виставка в місті.

Зате в Росії продукція квітникаря затребувана. Мер Москви Лужков сам займається організацією виставок Троцького. «Черги величезні! — розповідає Костянтин Володимирович. — Везу я небагато сіянців, тож їх геть-чисто розбирають. — І цього року Лужков пропонував приїхати, зал дає в павільйоні квітникарства, транспорт, усе, тільки щоб зробити персональну виставку».

Є пропозиції з інших країн. Але квітникар їх відхиляє — гордість має і за країну, і за працю свою нелегку.

Розводити квіти він почав двадцять років тому, останні десять років селекціонує. «Ще на самому початку я сам собі поставив завдання, — каже Костянтин Володимирович, — через рік-два в мене буде найкраща колекція в Миколаєві. Через п'ять років — найкраща в Союзі. Тепер і в Європі вірять, що в мене найкраща колекція. Замовлення на мої сорти просять Америка, Франція, Австралія. Я поки що не даю». Найбільша його гордість — ірис, названий на честь батька, — «Володимир Троцький». Є в колекції кількаразовий чемпіон світових виставок «Капатонік». Квітка наче створена із шовку й оксамиту.

Іриси — дивні квіти. Дуже схожі на орхідеї. Так само ніжні, із прекрасним ароматом. Кожний сорт відрізняється запахом і формою, неповторний у колірній гамі. В ірисі в немислимих композиціях поєднуються всі кольори веселки. Жовті, рожеві, яскраво-фіолетові, ніжнобілі, коричневі, блакитні, жовтогарячі, персикові. Майже всі, крім червоного. А бутони на вигляд — оксамитові, махрові, шовкові, шифонові, з неймовірними «шлярочками», прожилками, розводами!

Усю цю красу показали в міському виставковому залі. Точніше, не всю, лише частину колекції, близько 500 сортів. Іриси складно перевозити. Тому сортів 70 просто викинули. Доводиться позбуватися і квітів, вирощених у палісаднику. «За останні три роки посадили дві тисячі сіянців, — каже Костянтин Володимирович, — з них відберемо 40—50. Більше не можемо, бракує місця. Землі немає!»

Костянтин Троцький приписує своїм квітам унікальні властивості. Наприклад, якщо поставити іриси в квартирі, дуже швидко зникають неприємні запахи. А якщо понюхати квітку, можна позбутися поганого настрою. Напевно, тому з виставки відвідувачі йшли в чудовому гуморі. Дай Боже, щоб сама виставка не стала останньою.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Чийого бога синагога

Редакція отримала копію листа, адресованого Президентові України Віктору Ющенку. Подаємо лист у викладі, з деякими скороченнями.

У це важко повірити: унікальна пам'ятка єврейського зодчества, рівної якій немає в Україні, катастрофічно руйнується на очах.

Невдовзі (2010 р.) мине 400 літ відтоді, як у містечку Гусятині на Тернопіллі постала ця дивовижна споруда.

У другій половині XVII століття Гусятинський замок продано рабину-чудотворцю Давиду Мойше Фрідману. На місці гетьманської садиби виріс його палац, божниця. Тоді ж у Гусятині діяла єврейська синагога, виконана у рідкісному готико-мавританському стилі. У часи турецьких набігів на Поділля вона була оборонною спорудою. Перша та Друга світові війни дуже поруйнували синагогу, руїни загрожували обвалом. У 1964 році хотіли знести їх, але місцева влада попросила в уряду кошти на реставрацію синагоги як пам'ятника архітектури, щоб розмістити тут краєзнавчий музей. У 1964—1974 роках руїни реставровано кам'янець-подільськими науково-виробничими майстернями Держбуду УРСР.

Реставрація нашкодила споруді не менше, ніж війна. Відновлюючи дах, реставратори ніби забули, що на Тернопіллі буває дощ та сніг. Понад тридцять літ пам'ятка страждає від літніх злив талого снігу весною. Вода збирається на покрівлі, просочується у зали. Бувало тут води по кісточки! Дерев'яні конструкції даху прогнили, стіни від постійного замокання уразив грибок, внутрішня і фасадна штукатурка відпадає. Споруда руйнується!

Двадцять літ у реставрованих руїнах працював краєзнавчий музей. До 1994 року ремонтом синагоги опікувалася місцева влада, потім пам'ятка утримувалася здебільшого ентузіазмом працівників музею. Кошти на ремонт не виділялися. Боліла душа, бо гинула рідкісна пам'ятка двох народів, цвіль їла музейні колекції (понад 12 тисяч одиниць збереження).

2001 року вийшов указ Президента про повернення культових споруд релігійних громад їх власникам. Кілька делегацій від єврейських громад на правах власників оглядали синагогу. Оцінивши можливі витрати, їхали назад.

Працівники музею опинилися перед дилемою: або знайти кошти і ремонтувати споруду (знаючи, що власники будь-коли можуть попросити звільнити синагогу), або перейти в інше приміщення.

Ми розуміли: працювати так неможливо (як падав дощ, експонати накривали поліетиленом і тремтіли, що стеля впаде на екскурсантів). Але, як покидали приміщення синагоги, — плакали. Скільки праці, часу, душі та енергії вкладено!

Нині в центрі Гусятина стоїть покинута всіма синагога — і поступово стає руїною. Коштів (на реставрацію треба близько мільйона гривень) у районному бюджеті й близько немає. А законні власники і не думають її ремонтувати, чекають, коли виділить гроші держава.

Що робити? На це запитання може відповісти лише Президент України.

Якщо власники не хочуть дбати про синагогу, а держава не має коштів на реставрацію, варто дозволити виставити споруду на аукціон, а не чекати її цілковитої руйнації.

Ольга ГОФМАН,
директор Гусятинського районного комунального краєзнавчого музею.

«Т Ы Р Я Т!»

У Севастопольському управлінні культури та туризму, що по вул. Совєтській, 9, крадуть державну символіку. «Тырят», — так промовисто висловилась на зустрічі з представниками громадських організацій 30 травня заступник начальника установи Людмила Богатирьова.

На тій зустрічі мали на меті обмінятися пропозиціями щодо розподілу субвенції, внесеної Кабміном до міського бюджету, на розвиток української мови та культури. Три мільйони гривень з дев'яти належних вже надійшли до Севастополя. Кабінет Міністрів призначив головним розпорядником коштів чомусь не управління освіти, як спершу планувалося, а управління культури та туризму — установу, в якій навіть відсутня державна символіка.

Тетяна Зеніна — начальник управління, того дня була відсутня. Тож зустріч з представниками громадських організацій, які дбають про українську мову та культуру, в кабінеті начальника провела її заступник — Людмила Богатирьова. Засвідчивши знання української кількома реченнями, вона продовжила російською і сказала: їй боляче, що гості міста не бачать у книгарнях яскравих буклетів про Севастополь, на гарному папері, українською мовою, з державною символікою. Тепер, коли управління одержить гроші, такі буклети можна буде замовити.

На словах «державна символіка» присутні почали озиратиися, шукаючи у кабінеті начальника управління бодай натяк на ту символіку. «Невдовзі у цьому кабінеті буде ремонт, чого вона вкриватиметься пилюкою?» — пояснила Людмила Віталіївна. Втім, ознак підготовки до ремонту помітно не було.

Мабуть, державна символіка є у кабінеті заступника начальника управління? Ні, там лише картини та завелике, як для робочого кабінету, дзеркало. Може, ознаки державності є на вході до установи? — допитувалися особливо прискіпливі. На жаль...

«Тырят!» — розвела руками пані Богатирьова.

У двоповерховій будівлі, де розташоване управління культури та туризму, ще є одне із севастопольських відділень «Приватбанку». Державну символіку там не крадуть. Клептоманія у нас вражає винятково відвідувачів установ культури.

Єдиний доказ того, що Севастопольське управління культури та туризму належить до держави Україна, там таки можна знайти: у коридорі на другому поверсі, між кабінетами начальника та заступника, з фотовиставки вам усміхається експрезидент Кучма.

Лідія СТЕПКО.

Севастополь.

Музична терапія в місті металургів

■ ШИРШЕ КОЛО

У Запорізькому національному університеті нещодавно працювали вчені з Америки і Німеччини.

Дослідниця з питань музичної терапії професор Барбара Віллер (США) проводитиме в нашому вузі відповідні дослідження, а зарубіжні студенти пройдуть в ЗНУ спеціалізацію з музичної терапії.

Результатом плідної співпраці професорів Магдебург-Стендальського університету Фріца Гельмута Віша та Вольфа Бльомерса стало відкриття лабораторії для роботи з дітьми з особливими потребами та їхніх батьків. Планується створення мобільної служби. Фінансування проекту забезпечить німецька сторона, а ось наукова підтримка — за вченими ЗНУ.

Передбачається також співробітництво за програмою «Європа без кордонів». Зокрема, десять запорізьких студентів навчатимуться за кордоном на магістрів, стільки само іноземців вивчатимуть науки в нацуніверситеті Запоріжжя. Про ці та інші наміри гості розповіли ректору ЗНУ Сергію Тимченку (**на знімку**). До речі, інтерес до запорізького ВНЗ останнім часом помітно зростає. Про це свідчить і візит до ЗНУ представників дев'яти (!) посольств європейських країн. Зустріч з викладачами і студентами провідного ВНЗ відбулася в рамках Дня Європи. Дипломати з Польщі, Швеції, Великої Британії, Фінляндії, Нідерландів, Греції, Хорватії, Латвії та Угорщини схвально оцінили внесок запоріжців у розвиток науки і підготовку фахівців.

Мирослава ЧАБАНЕНКО.
Фото прес-служби ЗНУ.

■ ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

Шанс для безробітних

Випускників шкіл щороку меншає і їх «розбирають» ВНЗ. Найскладніше боротися за контингент професійним училищам. Але саме випускники ПТУ найбільш затребувані на ринку праці Львівщини. Про це свідчить кадровий «голод» на підприємствах, де потрібні зварювальники, слюсарі, складальники тощо. Середній вік робітників нині 60—65 років. Люди йдуть на пенсію, а замінити їх немає ким.

Юнаки й дівчата прагнуть вивчитись на економіста чи юриста, незважаючи на те, що 70 відсотків зареєстрованих безробітних на теренах регіону — службовці.

Одним із закладів, який має популярність, є вище професійне училище № 20. У травні воно відзначило 40-річчя. Тоді тут уперше в області відбувся «Ярмарок вакансій» для випускників професійно-технічних навчальних закладів машинобудівного профілю. Ініціатором починання став відділ профорієнтації та працевлаштування ВПУ №20.

На його базі проводиться всеукраїнський експеримент за участю наукових співробітників Львівського науково-практичного центру професійно-технічної освіти АПН України (директор — член-кореспондент, кандидат наук Ярослав Камінецький). Мета заходу — напрацювання пропозицій, рекомендацій як найшвидше та найякісніше підготувати конкурентоспроможного спеціаліста.

Нещодавно в училищі відбувся «круглий стіл» на тему «Особливості організації професійної підготовки фахівців з числа безробітних у ПТНЗ». Його завданням було вироблення єдиної програми дій Львівського обласного центру зайнятості, профтехосвіти і науково-практичного центру ПТО з розв'язання проблем сучасної підготовки фахівців.

Директор ПТУ-20 Володимир Кубай ознайомив учасників акції з матеріально-технічним забезпеченням кабінетів, лабораторій та майстерень. Училище може похвалитися можливістю використовувати інтерактивну дошку (у львівських училищах вона третя), комп'ютерну мультимедійну техніку.

Після зустрічі її учасники мають намір на науковому рівні розробити методику організації професійного навчання безробітних у професійно-технічному навчальному закладі, обгрунтувати і розробити навчально-програмну документацію підготовки фахівців з числа безробітних до підприємницької діяльності, впроваджувати у підготовку фахівців дуальну систему навчання (теоретичне навчання проводити у ПТНЗ, а виробниче — на підприємстві), організувати діяльність нових організаційних структур (бізнес-центрів, бізнес-інкубаторів, технопарків та ін.), що сприяють розвитку підприємництва, працевлаштуванню та соціальному захисту молоді.

Лариса ФАНГА.

Львів.

■ БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

У школі можна спати

Моєму синові час йти до школи, але бачу, що він не готовий до неї. Незважаючи на 6-річний вік, поводиться як чотирирічний. Млявий, вдень засинає на ходу, друзів у нього немає. Що робити?

Марина О-к.

Київ.

Віддайте хлопчика до школи-дитсадка. Там його навчатимуть грамоти, до того ж в установі передбачено денний сон, відповідний режим харчування, няня.

Шкіл-садків у столиці достатньо (99), вибирайте, який ближче до вашого будинку.

На сцені — Тарас Шевченко. Механік

■ СТУДЕНТСЬКА РАМПА

Актова зала університету час від часу вибухала реготом і гучним рукоплесканням. На сцені показували «кумедію» «По-модньому». П'єсу Михайла Старицького заново прочитав Тарас Шевченко — режисер, актор і душа театру «У русі». Тарас — випускник механічного факультету Українського державного хіміко-технологічного університету (Дніпропетровськ). Тут п'ять років тому він і очолив талановитий студентський колектив, який радує глядачів, виборюючи першість у всеукраїнських та міжнародних фестивалях. Протягом трьох останніх років дніпропетровці підтверджують свій рівень призами «За кращу режисерську роботу», «За кращу сценографію», «За акторську майстерність».

Її, зокрема, студенти УДХТУ демонстрували на святі молодіжних театрів «Рампа-2006», в якому взяли участь 14 аматорських колективів України, Росії, Білорусі. На думку голови журі народного артиста Володимира Талашка, відкриття талантів, спілкування — головна мета XIV міжнародного фестивалю, який проводиться вже 14 років. Цього року учасників вітав Дніпропетровськ.

Крім господарів («У русі», «Маски») своїми виставами глядачів порадували кияни (дует «Худий і товстий», театр-студія «Чорний квадрат»), запоріжці («Будильник»), юні таланти з Білої Церкви («Студентська театральна майстерня») та Кременчука («Аскал»).

І. І.

На знімках: сцени із вистав «№13» Р. Клуні та «Тінь» Є. Шварца.

■ КЛАСНІ НОВИНИ

Ювілей у піонера

Сорокаріччя відзначив колектив Інституту механізації і електрифікації сільського господарства (ІМЕСГ) Подільського державного аграрно-технічного університету, що в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині.

Цей заклад є піонером впровадження в системі аграрної освіти України ступеневої підготовки спеціалістів та наскрізної організації курсового і дипломного проектування, що передбачає скорочення терміну навчання. Окрім того, тут використовують і кредитно-модульну систему, що дає змогу складати іспити за окремими частинами (модулями) і значно спрощує процес навчання. Механізатори та електрики мають власну газету, номери якої вже сплановано на кілька років наперед, оскільки видання ледве встигає за розробками вузу, про які воно пише.

Серед випускників інституту є академіки, народні депутати, міністри та голови рад і державних адміністрацій, чимало науковців та відомих практиків. Директора закладу Івана Бендеру торік за відмінну організацію навчального процесу нагороджено орденом «Знак пошани».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

У шкільному розкладі — історія міста

З нового навчального року школярі Івано-Франківська вивчатимуть історію міста як обов'язковий предмет, а не факультативно, як було досі. Нова дисципліна до шкільного розкладу вводиться з ініціативи міського голови обласного центру Віктора Анушкевичуса та є виконанням одного з пунктів його передвиборної програми. Над впровадженням «Історії Івано-Франківська» у навчальну програму вже працює управління освіти і науки міськвиконкому. За словами його начальника Михайла Вереса, у серпні буде випущено відповідні підручники, а новий предмет почнуть викладати у 8—9 класах.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

■ ВІДКРИТИЙ УРОК

На виховання дитини — чотири хвилини

Стільки часу на день, за підрахунками соціологів, середньостатистичні батьки витрачають на виховання свого чада. Про це йшлося на першому Всеукраїнському форумі батьківської громадськості, в якому взяли участь понад 250 делегатів з усіх регіонів країни. Серед них були члени батьківських комітетів, голови піклувальних рад, лідери учнівського самоврядування.

Виступаючи на пленарному засіданні, в. о. міністра освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко зазначив, що одним із пріоритетів розвитку галузі є її демократизація. Батьки ж скептично заявляли, що псевдодемократизацію вони здебільшого бачать у закликах брати частину витрат школи на себе. Хоча чимало батьків поділилися досвідом плідної співпраці зі школою.

Зокрема, у Полтавській області влаштовують родинні суботи, на Закарпатті та Черкащині — дні довіри, а у Чернівецькому регіоні обговорюють проблему «Роль батьків у розвитку особистості». Там, між іншим, трикутник учень — школа — батьки працює справно і дає позитивні результати. Хоча недоліків більше, ніж здобутків.

Учасники форуму оприлюднили скарги та пропозиції, із переважною більшістю яких міністр погодився. Чи стане це зібрання реальним механізмом впливу на освіту та виховання школярів — покаже час.

Анна БОЙКО.

Київ.

НАПЕРЕДОДНІ РУСІ

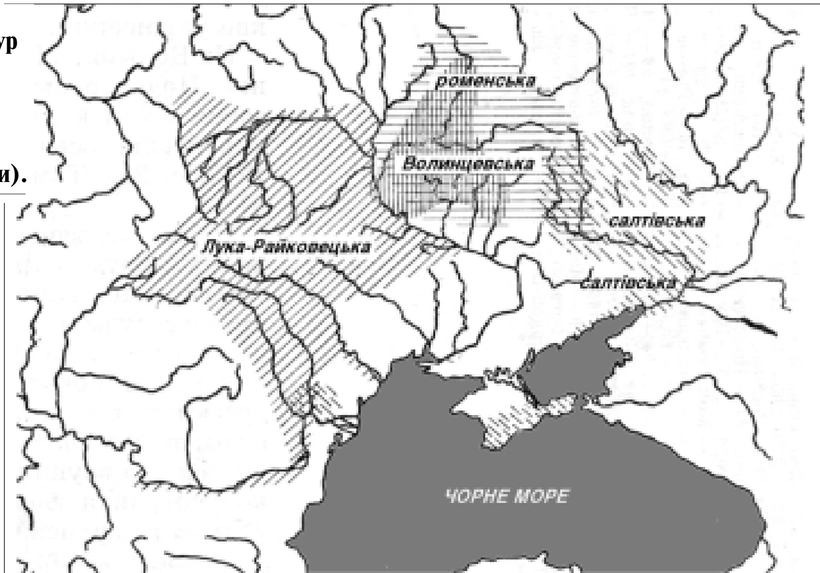
VIII — початок IX століття

Для того, щоб відновити півтора—два століття історії Краю, які передували появі на політичній карті Європи держави з назвою Русь, історики довгий час задовольнялися літописними повідомленнями та іноземними хроніками, подорожніми нотатками арабських купців. Свідчень цих небагато, вони небагатослівні, а часом заплутані й неоднозначні.

Археологія, не претендуючи на глобальне відновлення історичної картини в усій її красі, усе-таки змогла запропонувати досить виразні версії стосовно того, де і як жили східні слов'яни напередодні Русі, чим займалися, з ким торгували і з ким воювали. Деколи елементарне картографування стародавностей або встановлення їх точного датування вносило серйозні корективи у грунтовні розвідки істориків.

Карти поширення археологічних культур (за даними археологічних досліджень) і слов'янських племен (за літописами).

Де сиділи слов'яни

Як повідомляє літопис, «...слов'яни прийшли і сіли по Дніпру і назвалися полянами, а інші — древлянами, бо сіли в лісах, а другі сіли між Прип'яттю і Двіною і назвалися дреговичами, інші сіли по Двіні й назвалися полочанами... Ті ж слов'яни, які сіли біля озера Ільменю, називалися своїм іменем — слов'янами, і побудували місто, і назвали його Новгородом. А інші сіли по Десні, і по Сейму, і по Сулі, і назвалися сіверянами. І так розійшовся слов'янський народ»...

Сталася ця подія за часів, коли завершилося велике розселення слов'ян на захід і південний захід, у Європу. Наприкінці VII, а особливо у VIII столітті настала черга країн, які розташовані в іншому напрямку, східному і північно-східному. Слов'янські племена — дреговичі, кривичі, словени, в'ятичі, радимичі — вирушили в краї, з найдавніших часів населені балтськими і фінно-угорськими племенами.

Тепер ці місця — на території країн, котрі називаються Білорусією і Росією. Нащадки фінно-угорських аборигенів мають у складі Російської Федерації автономні республіки — приміром, Карело-Фінську або Мордовську. А от нащадки слов'ян новгородських, які колись колонізували величезні території, свою державність у XV столітті втратили.

Ще в школі ми заучували назви стародавніх слов'янських племен, котрі розселилися на землях Краю, — древляни, уличі, тиверці, бужани, волиняни, кривичі, дреговичі, хорвати, сіверяни, і, звісно, — поляни. Але, навряд чи, навіть наші вчителі змогли б до ладу пояснити, чим уличі відрізнялися від полян, крім місця розселення, або детальніше описати, який вигляд мало те чи те плем'я.

Воно і зрозуміло — цього, мабуть, не змогли б зробити вже тисячу років тому учені ченці, записуючи літописи в тиші київських, чернігівських, новгородських та інших монастирів на землях величезної держави, по-суті — імперії під назвою Русь.

З територіями розселення окремих зі згаданих племен можна співвіднести хіба що кордони деяких областей. Наприклад, Київської — с полянами, Житомирської — з древлянами, Чернігівської, Сумської, частково Харківської та Полтавської — із сіверянами. І то часом з'ясовується, що деякі племінні території тепер поділено між областями. Приміром, Київ, як понад тисячу років тому прихопив вагомий шмат від древлянських володінь, так і донині їх утримує. І тільки мешканці Коростеня на Житомирщині пам'ятають про колишню велич града Іскоростення, столиці могутньої Древлянської землі, і мають намір судитися з київською владою за колишні образи і збитки.

Археологам же півтора століття тому довелося починати мало не на порожньому місці. Однак до середини XX століття вдалося знайти сліди багатьох сотень слов'янських поселень, розкопати стародавні городища і некрополі, а в результаті — виділити кілька археологічних культур, носіями яких були згадані в «Повісті минулих літ» слов'янські племена. Кераміка, ювелірні прикраси, типи осель і укріплень — усе це, після того, як було належно класифіковано, склалося в досить струнку картину. Таку, що сьогодні можна уявити собі галерею красунь у характерному вбранні та прикрасах полян, древлян, волинян, сіверян.

А назви цих археологічних культур — волинцівська, роменська, Луки-Райковецької — звісно, не мають нічого спільного з літописними назвами племен. Археологічна картина епохи слов'янських племен, до слова, дещо відрізняється від тієї, що намалював Нестор.

Одна культура на вісім племен

Так, на правобережжі Дніпра, там, де згадано аж вісім племен, археологічна культура виявилася лише одна. Назвали її культурою Луки-Райковецької — за назвою місцевості в нинішній Житомирської області, де було проведено перші розкопки.

Географію поширення допоможуть уявити перераховані нижче назви сучасних населених пунктів, де знайдено її сліди: Бакота, Рашків, Шумськ, Григорівка, Канів, Монастирок: від Подністров'я і Волині до Середнього Дніпра. Найпівденніший пункт виявлено на березі Дністровського лиману, в Шабо. Загалом в Україні знайдено більш як дві сотні пунктів. Серед них — поселення, укріплені городища, могильники.

Утім, територією сучасної України культура Луки-Райковецької не обмежується, на заході вона заходить на територію Молдавії, Румунії, найвіддаленіший пункт на південному заході розташований на території сучасної Болгарії, а на півночі — на лівому, білоруському березі Прип'яті.

Хоча археологи припускали, що надалі вдасться з'ясувати локальні, так би мовити племінні, особливості, поки що в цьому напрямі особливо просунутися не вдалося, обмаль проводиться нових розкопок. Часом у єдності цієї культури вбачають процес консолідації слов'ян у якесь єдине утворення. Однак наявність зафіксованих письмовими свідченнями «племен» (і політичних структур, що стоять за ними) свідчить про протилежне. Розселившись на значній території, єдині, імовірно, за походженням групи населення саме роз'єдналися і знову створювали різні об'єднання, але не просунулися далі рівня вождеств. Однак про це дещо пізніше.

Споруди слов'ян.

Коли будувалися поселення культури Луки-Райковецької, землі та лісів вистачало на всіх. Тому вибирали найзручніші місця: ближче до води, щоб поруч була деревина для будівництва, а головне — вдосталь доброї землі, такої необхідної для землеробства. До речі, вибір слов'янських старійшин пройшов апробацію часом, адже безліч сучасних сіл і навіть міст стоять на місцях, обраних предками більш як тисячоріччя тому.

Стародавні селища були невеликими і складалися зазвичай із 20—30 споруд. Найбільші нараховували до сотні будівель, розташованих групами, це інколи нагадувало щось подібне до вулиць. Забудовували їх наполовину заглибленими в землю спорудами (так тепліше), що їх зводили з дерева. Покрівлю крили тесом, а частіше — шаром землі та дерну: старим, випробуваним способом. Приміщення опалювали по-чорному, печами-кам'янками або вирізаними з глини. Конструкція, перевірена часом.

Друга, після осель, візитна картка культури Луки-Райковецької — посуд. Його ліпили переважно вручну, тому ні розмаїтістю, ні стрункістю форм ці вироби не відрізнялися. Різнокаліберні горщики, миски, сковорідки — ото мабуть і все. Виготовлений на гончарному крузі місцевий посуд нечисленний, а ще під час розкопок іноді зустрічається тара з-під «заморських» продуктів — амфори для вина.

Утім, старослов'янська кухня особливих наїдків не передбачала, а для приготування каші з тієї самої полби та двозерної пшениці, злаків з епохи ще трипільської культури, не має значення, який горщик — ліпний чи зроблений на гончарному крузі.

Ділянки під поля, на яких вирощували ці злаки, вирубували в непрохідних (на ті часи) лісах. Вируб в перші роки давав хороший урожай, потім була потрібна нова площа. У підсумку вирубування лісів тривало постійно, адже деревина була основним будівельним матеріалом для укріплень, осель, опалення. Її перепалювали на вугілля, необхідне для одержання заліза.

А коли знищили ліс на берегах рік, розташовані в заплавах селища і міста стали жертвою великих паводків. Яскравий приклад того — київський Поділ, де стародавні зруби — залишки будинків часів Русі — лежать місцями на глибині до 10 метрів від сучасної поверхні, замиті потужними відкладами річкового піску. А до шарів ранньослов'янского періоду тут археологи взагалі не змогли докопатися.

Гради слов'янських земель

Великі та маленькі селища, як і за часів зарубинецької культури, групувалися навколо укріплень-городищ, де можна було знайти захисток у разі нападу ворога.

Фортеці будували з підручних матеріалів — землі та дерева. Вали городищ тієї доби здебільшого капітально перебудовані за часів Русі, але подекуди збереглися. Для фортеці вибирали зазвичай мис на високому місці — над річкою, у крайньому разі — на окремому підвищенні. Тут викопували рови і насипали вали, ставили дерев'яні стіни та частоколи. Витримати тривалу облогу чи штурм із боку серйозного війська такі укріплення не могли, натомість під час міжплемінних чвар або раптових набігів кочівників виручали.

Часом за тинами і стінами городищ того часу знаходять оселі ремісників і знаті. Деякі з таких городищ стали початком справжніх міст Русі — адміністративних, військових, ремісничих центрів, майбутніх «літописних градів».

У землі полян одне з найбільш досліджених — городище Монастирок на Дніпрі, неподалік легендарного Трахтемирова. Відбудоване на вершині майже неприступної гори, воно дало початок давньоруському місту. Найвідомішим містом полян є, звичайно, Київ. Але от з укріп-

леннями та й слідами міста того періоду тут не все зрозуміло.

Однак пальму першості в містобудуванні VIII—IX століть, за даними археологів, поки що утримують древляни — на їхній території городищ знайдено майже двадцять. Древляни не тільки побудували нові, а й пристосували до оборони старі фортеці скіфських часів. Аж чотири городища знайдено на території столиці древлянської землі — Іскоростеня (нинішнього Коростеня в Житомирській області). Три з них були розташовані в межах прямої видимості, на високому правому березі річки. Городища ці маленькі — всі разом мали площу близько 2,5 га. Четверте, площею в 9 га, на лівому березі, залишалося незаселеним, виконуючи, ймовірно, роль захистку під час воєнних дій.

Дівчата зі слов'янських племен Краю — волинян, сіверян, полян, древлян.

Маленькі городища, розташовані на гранітних в основі останцях, як засвідчили проведені нещодавно розкопки, мали потужні укріплення — ескарпи, вали. Під час спорудження валів використовували не тільки дерево, а й місцевий граніт, яким зміцнювали насипи. Після розкопок стало зрозуміло, чому велемудра княгиня Ольга не змогла взяти Іскоростень ні штурмом, ні облогою, а лише підступництвом здолала древлян.

Посуд культури Луки-Райковецької.

Стародавня фортеця, можна сказати, знову стала до ладу напередодні Другої світової війни. У товщі скелі, на якій було городище №3, у 30-ті роки XX століття вирубали штольні під командний пункт Коростенського укріпрайону.

Найсхідніше городище древлян було зведено в гирлі Тетерева. Збудувавши ще одну фортецю у верхів'ях Ірпеня, вони неначе взяли в оточення володіння полян зі столицею в Києві.

Цікаве спостереження: полянам довелося платити данину хазарам, а от «деревські» вожді степової імперії не платили. Хоча спроби накласти данину цілком могли мати місце, якщо судити за знахідками хазарських речей на території городищ того самого Іскоростеня. Зрозуміло, що політичні амбіції древлянської знаті, яка помишляла про першість в об'єднанні слов'янських племен, що сягнули апогею під час сватання князя Мала до вдови князя Ігоря, мали цілком реальну основу.

Під час розкопок було також знайдено цікаву категорію городищ, про які ченці-літописці не згадують. Це стародавні святилища, язичеські храми слов'ян. Вони оточені валами. Усередині деяких археологи знайшли не тільки місця, де стояли зображення богів, а й приміщення, в яких відбувалися на свята спільні трапези. Поблизу святилищ розташовані кургани некрополі.

Можливо, що таким городищем-святилищем є і те, що було на Старокиївській горі. Городище (що його нині ототожнюють з «градом» Кия) мало не дуже потужні укріплення. Невисокий вал і вузький рів відокремлювали територію площею майже півтора гектара там, де тепер розташована будівля Національного музею історії України.

Привертає до себе увагу і той факт, що за сто років розкопок на цьому майданчику так і не було знайдено слідів щільної забудови VI—VIII і навіть IX століть. Натомість майже в центрі розкопано рештки масивної кам'яної споруди, у якій визнали стародавній жертовник (його реконструкцію сьогодні можна побачити праворуч від входу до музею).

На території городища і поруч з валом височіли стародавні кургани, причому висота деяких насипів перевищувала висоту «укріплень». Дивне, зазначимо, сусідство для фортифікацій стольного граду полян. Кладовище було б геть недоречним на території міста, але розміщення некрополя поблизу святилища цілком традиційне.

Далі на горі, між вулицями Володимирською і Десятинною, археологами було розкопано ще одне капище (його пов'язують із діяльністю князя Володимира), а на найближчій території більш як сотню поховань, датованих часом до хрещення Русі. Ймовірно, на Старокиївській горі в VIII—IX століттях було розташоване племінне святилище полян. Тут вони приносили жертви і молилися Велесові, Перунові, Сварогові та іншим Богам. А кияни за тих часів, вочевидь, жили на сусідніх узвишшях, у тому числі й на Замковій горі.

Дві культури на одне плем'я

Ще одна культура тієї епохи — волинцівська. Вона має цікаву географію: Київ, Ходосівка, Обухів, Сосниця, Опішня, Стовпяги. Тобто вона присутня у Подніпров'ї і водночас поширюється на північ України. Зважаючи на раннє датування — починаючи з VII століття, можна припустити, що її носії встигли багато помандрувати в пошуках придатного для постійного проживання місця. Такою виявилася все-таки північ. З огляду на те, що в тих краях років через сто з'явиться роменська археологічна культура, її наступниця, усі зійшлися на тому, що в цьому випадку ми маємо справу із сіверянами.

Кераміка волинцівської культури відрізняється від виробів типу Луки-Райковецької. І не тільки за формою, адже частину виробів зроблено на гончарному крузі й непогано обпалено. Вона має сірий колір. Колись дослідники бачили в цій рисі наслідування черняхівської культури, однак останнім часом дедалі більше пишуть про вплив аланів — народу з далеких степів, який входив до складу хазарського каганату. З тими самими традиціями пов'язують звичай споруджувати печі з глиняних валків. Цікаво, що сховища для запасів продовольства — глибокі ями — волинцівці влаштовували в оселях, а не поруч з ними.

Волинцівські горщики прикрашені на плечиках прокресленим хвилястим орнаментом, а частина виробів має гарну, підлощену поверхню. Вражає не тільки число типів керамічних сковорідок (їх аж п'ять!), а і їхня кількість — мало не кожна з п'яти знахідок посуду! Ймовірно, це пов'язано з якимись, невідомими нам поки що особливостями місцевої кухні.

Дослідники, котрі вивчають волинцівську культуру, пишуть про її можливу етнічну неоднорідність. Окрім слов'янського й аланського компонентів, у її складі могли бути й інші, що збереглися від початку бурхливої епохи великого переселення народів.

Цікаво, що зникнення волинцівської культури на правобережжі Дніпра дивовижно збігається з подіями першої половини VIII століття, коли каганат зазнав поразки від полководців багдадського халіфа і звернув особливу увагу на своїх північно-західних сусідів. Тоді, нагадаємо, було зруйновано Пастирське городище, а волинцівцям, котрі жили північніше, довелося переселятися подалі на північ, на лівобережжя Дніпра, у басейни Десни, Сейму. Ймовірно, з тими подіями пов'язані скарби золотих і срібних прикрас (скажімо, Хар'івський скарб, що містив підвіски, гривни, антропоморфні фібули, поясні бляшки), закопані в різних поселеннях.

От тоді вже на лівобережжі волинцівська культура змінюється роменською, сліди якої знайдено на території багатьох населених пунктів Лівобережжя. Біля витоків таких міст, як Новгород-Сіверський, Чернігів, Любеч, Путивль, Ромни, Рильськ, Полтава, Опішня, Донецьк і навіть Харків, стоять літописні сіверяни. Отже, виходить, що слов'янська сторінка їхньої історії починається більш як тисячу років тому. Існувала роменська культура до початку XI століття, коли поступово стала розчинятися в глобальній, давньоруській.

Арабські срібні дирхеми, знайдені на території України.

Роменці-сіверяни побудували чимало потужних городищ на високих річкових берегах. Миси перегородили високими валами, основу, ядро яких складали з каміння. Перед валом був глибокий рів. Власне, вийняту з нього землю і використовували для відсипання валу. На валах ставили частокіл або дерев'яні стіни, які закріплювали вертикально вкопаними колодами.

Городища ці, на думку археологів, були племінними центрами. А об'єднання племен і називалося «сіверами», «сіверянами». За роменською археологічною культурою, таким чином, прозирає не тільки певна культурна, а й політична єдність, племінний союз-вождество.

Поселення, розташовані під охороною городищ, забудовували напівземлянками. Стіни котлованів облицьовували деревом, прибудовували сіни. Двосхилий дах мав земляну покрівлю. Печі вирізували з глиняного останця або за старою традицією складали з глиняних валків.

Роменська кераміка — горщики, кухлі, миски, сковорідки — нагадує за формою волинцівську, особливо горщики з високими вінцями. Однак на плечиках горщики мають геть унікальний для тієї епохи орнамент із відбитків шнура. Цей стиль змушує пригадати далеку спадщину бронзового століття, культури шнурової кераміки.

Однак ні масштаби об'єднання сіверян, ні потужні фортеці не врятували від підпорядкування і виплати данини хазарам. Надто близько були розташовані їхні землі до кордонів каганату, і занадто вже нерівні були сили. Адже каганат, навіть зазнавши поразки від арабів, був ще дуже сильний. До того ж поперхав після програної війни страшенно бідував, причому терпів нужду буквально в усьому.

Посуд волинцівської археологічної культури.

З насиджених місць у Передкавказзі війна зірвала безліч людей. Були покинуті не тільки міста, але також і села, а отже, рілля, виноградники, що їх годували. Багато десятків тисяч підданих кагана залишилися не те що без даху над головою — без шматка хліба. І цей хліб хазари, котрі звернули тепер увагу не на південь, а на північний захід, взяли в слабкіших сусідів — сіверян і полян. Взявши один раз, потім стали брати регулярно. І не тільки хліб.

Утім, було б перебільшенням вважати, що взаємовідносини каганату і сіверян зводилися виняткова до грабування і виплати данини. Мала місце і торгівля, про що свідчать знахідки срібних монет на роменських поселеннях — як окремих екземплярів, так і скарбів.

Повноваґі срібні дирхеми, викарбувані на землях, підвладних багдадським халіфам, за тих часів були найходовітішою (і найтвердішою) валютою на землях України. Їх знаходять усюди — і у великих містах: Іскоростені, Києві, Чернігові, й у маленькому Монастирку.

Інколи ці монети дають можливість визначити час життя того чи того городища. Наприклад, час заснування роменського городища на місці сучасного Донецька визначено знахідкою табаристанської монети 780 р., а фінал — куфічним дирхемом, викарбуваним у халіфаті наприкінці IX століття. Який був цей фінал, можна припустити за знахідкою в тому самому шарі, що і дирхем, шаблі, датованої початком X століття.

Час малих і великих вождів

Отже, напередодні Русі на політичній карті тієї частини Краю, яку населяли слов'яни, ми бачимо до десятка об'єднань, котрі мали не тільки своє власне ім'я, а й свої політичні центри, владні структури. Такі об'єднання сучасні дослідники називають «вождествами». Виникають вождества в епоху, коли родова і племінна знать починає контролювати виробництво і концентрує у своїх руках велику частину того, що виробляється в племені.

Горщики роменської археологічної культури.

Влада вождів стає не виборною, а спадкоємною, виникає багаторівнева ієрархія «малих» і «великих» вождів. Причому вождем може стати не тільки представник родовитого клану, а й воєначальник. Адже влада ґрунтується на силі воїнів, родичів і добре озброєної дружини. Що більша дружина, то сильніший і важливіший вождь. Під контролем вождеств можуть перебувати великі території, до того ж необов'язково ті, що належать до етнічно споріднених племен. Тут теж діє право сильного, а слабкі раді знайти захист і заступництво могутнього вождя. Така організація суспільства з'явилася в Краї ще за часів трипільської культури, вона існувала в VIII—IX століттях у багатьох країнах Європи.

Слов'яни, як видно з літописів, уявляли собі цей устрій як «землі», підвладні князям — князям «малим» і князям «великим», що стоять на вершині владної піраміди. Кожна така «земля», залежно від її потенціалу і розмірів, нараховувала десяток—два градів, найбільший з яких (чи група сконцентрованих в одному місці градів) ставав столицею. Будівництво градів вважалося, очевидно, справою не тільки необхідною, а й престижною настільки, що подекуди князі-вожді стали облаштовувати навіть покинуті городища скіфської доби.

Кожна така земля мала шанс перетворитися згодом на цілком самостійну державу (князівство, королівство). Власне, такі процеси повсюдно відбувалися на землях, заселених слов'янами в Європі. Наймогутніша еліта могла претендувати на роль регіонального лідера, а то й спробувати очолити процес об'єднання всіх слов'янських земель.

Найближче на території України до цієї заповітної мети підійшли, судячи з масштабів і сили об'єднань, сіверяни та древляни. Але сіверянам просто не пощастило — в середині VIII століття вони потрапили під удар хазарського каганату і майже моментально вибули з боротьби за лідерство в Краї. Древляни начебто відсиділися у своїх пущах, зупинили біля валів городищ хазарське воїнство. Відстоявши свою незалежність, вони, мабуть, уже були цілком готові до того, щоб згодом одержати головний приз — звання (і верховну владу) об'єднувачів Краю, поступово висуваючи свої фортеці-городища із житомирських лісів до берегів Дніпра-Славутича. Земля полян на той час ні багатолюдністю, ні міццю фортець не виділялася, до того ж платила хазарам данину.

***

Однак у древлян були могутні конкуренти, інтереси яких спочатку обмежувалися торгівлею і (за нагоди) грабежем. Далеко на півночі слов'яни новгородські зіштовхнулися із зустрічним потоком північного люду. Нечисленні представники його теж будували селища на берегах річок у Новгородській землі. Одне з цих селищ, побудоване 12 століть тому на березі ріки Волхов, що виросло згодом у місто, прибульці з півночі, котрі оселилися тут, називали Алдейгьюборг. А слов'яни називали це селище Ладога, а його мешканців — варягами.

З півдня до Алдейгьюборга, а потім далі на північ, до Скандинавії, торговими шляхами тік струмочок срібла з тих самих повноважих дирхемів. Мешканці Алдейгьюборга та їхні скандинавські родичі були зовсім не проти того, щоб одержувати цього срібла якнайбільше. Але для цього треба було ризикнути і перебратися ближче до його джерел, на південь, щоб надійно їх контролювати. Приблизно в середині IX століття мешканці Алдейгьюборга-Ладоги вирушають на цей південь, щоб здобути собі срібло і гучну славу...

І вся подальша історія складатиметься так, що не древлянський Іскоростень-Коростень, а багатомовний Алдейгьюборг-Ладога претендуватиме на почесне звання «першої столиці Русі». Утім, якби завоювали тоді владу в Краї древлянські вожді, то можливо, навіть сама ця країна стала б називатися якось інакше.

Михайло ВІДЕЙКО.

Свято, яке ще треба зробити

Менше ніж за три роки світ відзначатиме 200-річчя від дня народження Гоголя. За даними ЮНЕСКО, Гоголь входить до трійки письменників, чиї твори надзвичайно популярні.

Після того, як на хуторі поблизу Диканьки, у Василівці (Яновщині), тепер Гоголевому, відродили садибу Гоголів-Яновських (батьківську оселю, флігель, комору, парк) — відкрили першу чергу заповідника-музею М. В. Гоголя — почалося справжнє паломництво до цього краю. Часто музей не зачиняли до ночі, аби прийняти усіх бажаючих. До тридцяти екскурсій на день! Така притягальна сила таланту Гоголя.

І не його вина, що бідність на якийсь час вибила людей з наїждженӧї колії, а багатьох — на узбіччя духовності. Якщо 1991 року в музеї-заповіднику побувало 53 тисячі відвідувачів, 1993-го — 1349. А торік їх уже було майже 8 тисяч.

— Було справді сумно від тиші, що залягала в нашій садибі, — каже Лідія Єнко, директор заповідника протягом останніх десяти років. — Та ось крига скресла! Люди, певно, втомившись від щоденних проблем, отямилися: не хлібом єдиним...

Це засвідчує і журнал реєстрації відвідувачів. Ось записи 20 і 21 травня: по 8 груп щодня — з Києва, Харкова, Миргорода, Глобиного... Переважно — учні. І це чудово. Дитяча пам'ять чіпка, отож збереже згадку про ці відвідини надовго.

Усіх іменитих і видатних людей, які побували у заповіднику-музеї Гоголя, не перелічити. Відвідав гоголівський меморіал і Президент України Віктор Ющенко (щоправда, ще до свого обрання на посаду). Приймали гоголівські печати Володимира Литвина, Миколу Томенка, Євгена Марчука, першого космонавта України Леоніда Каденюка, конструктора Михайла Калашникова...

— Попри всі негаразди, ми не здавалися, — продовжує розмову Лідія Дмитрівна. — Прагнули підтримувати порядок і затишок у приміщеннях, на подвір'ї і в парку. Все, що можемо, робимо своїми руками: саджаємо квіти, косимо трави, підбілюємо стіни зокола, ремонтуємо паркани... Не забуваємо оновлювати тексти екскурсій (двома мовами — українською й російською). Бажано мати б і свого хоча б «англійця», але поки що на наші посадові оклади, та ще й на хуторі, ніхто не поспішає...

Проблем краще б не торкатися. Та багато чого не може прикрити навіть весняна краса. Дерев'яному парканові понад 20 років: рихтуй — не рихтуй, а він просить заміни. Треба, аж кричить, ремонтувати цокольну частину батьківського будинку — на ганки вже небезпечно ступати. Усі зовнішні конструкції з дерева час замінити. Є до чого докласти рук і всередині. Сучасна пожежно-охоронна сигналізація — необхідність іще вчорашнього дня...

— Що треба робити — передбачено поетапним планом проведення ремонтно-реставраційних робіт у ході підготовки до 200-річного гоголівського ювілею, — пояснює директор заповідника і з гіркотою додає: — Шкода, що з такою ж точністю неможливо передбачити, хто і коли виділить на це гроші.

І все ж, за підтримки облуправління культури і туризму, вдалося розв'язати одну з найнагальніших проблем — забезпечити музей теплом. Доки хоч якісь градуси подавала колгоспна котельня — терпіли. Після реорганізації господарства довелося кожному дбати про себе самому. Як то кажуть, не було б щастя, та нещастя помогло. Автономна теплогенераторна забезпечила можливість постійно підтримувати належний температурно-вологісний режим і не тремтіти від холоду й за стан експонатів. Спонсорську допомогу надало НГВУ «Полтаванафтогаз», завдяки чому вдалося відремонтувати теплотрасу, частково замінити зношені труби.

Відвідувачам свого часу обіцяли другу чергу меморіалу — відтворений господарський двір і навіть можливість проїхати селом у кареті з кіньми. На жаль, перспектива стала горизонтом: до нього йдеш, а він віддаляється...

Хто підставить плече?

Щонайперше — родичі й друзі. Багато хто з власної ініціативи знайшов шлях до гоголівської садиби. Чимало зусиль докладають і працівники музею, аби залучити до родинного кола якнайбільше зацікавлених людей.

— Теплі стосунки склалися у нас із нащадками Гоголів, — розповідає Лідія Єнко. — В Полтаві донедавна жили Данилевські (гілка родоводу по лінії сестри Гоголя Єлизавети, в подальшому — Бикових і Пушкіних), у Києві — Трезвінські (нащадки по лінії сестри Гоголя Ольги). Старше покоління передає естафету молодшим. Кияни Нонна Лисенко й Анна Андрейчик — дорогі нам люди, бо кровно єднають і зараз із великим «хуторянином». Живуть нащадки й у Москві — Георгій Олександрович Галін із сім'єю і Рафаела Трохимівна Свєрчкова. Саме наші «родичі» передали заповідникові безцінні сімейні реліквії, дослідження з гоголівського родоводу, до якого причетні самі.

Значну частину фондів заповідника-музею становлять документи, речі, книги, які передали й передають безплатно шанувальники Гоголя. Серед них, наприклад, знаходимо план і опис садиби Бикових-Пушкіних, яку від гоголівської відділяли тільки ставки. Роботу виконала дочка Софії Данилевської Марина. Мріялося, що й ця відроджена садиба стане частиною заповідника-музею. В пригоді стануть фотографії із сімейних архівів, які знайдуть місце в альбомі, що його готують видати до 200-річного ювілею. Науковець з Осло Геєр Хетсо, навідавши заповідник, залишив у подарунок свою роботу «Гоголь як учитель життя. Нові матеріали». Микола Томенко подарував повне зібрання творів Гоголя 1853 року. Останній подарунок — 40 робіт з персональної виставки «Гоголівські місця на Україні» полтавського художника Володимира Кривого. Скарби заповідника-музею сягають 5 тисяч одиниць основного, а разом із допоміжним фондом — 7 тисяч.

...До ювілею Миколи Гоголя менш ніж три роки. А роботи — непочатий край. Аби охопити й розв'язати всі проблеми, пов'язані з підготовкою свята, — а це має бути велике й величне свято, гідне генія, — бажань і зусиль лише колективу заповідника-музею, навіть разом з облуправлінням культури і туризму, замало. Вочевидь назріло створення організаційних комітетів як на обласному, так і на державному рівні.

Сподіваємося, що високопосадовці не образяться за ініціативу знизу, адже саме з хутора поблизу Диканьки чи не найкраще видно принаймні назрілі проблеми. Передовсім потрібні чималі кошти, отож потрібен «окремий рядок» у державному (та й обласному) бюджеті. Закласти той рядок ой як непросто! І хтось має цим перейматися. Залучати спонсорів — також нелегка справа.

— Ми вдячні долі, яка звела нас із радником з питань культури концерну «Київпідземшляхбуд» Євгеном Мухоїдом, — каже Лідія Дмитрівна. — Побувавши в заповіднику, Євген Васильович влаштував ділову зустріч з керівництвом концерну і музею. Щиро сподіваємося, що попередня домовленість про спонсорську допомогу матиме реальне втілення.

Не залишаються осторонь і земляки. Директор агрофірми «Гоголеве» Віктор Скочко вкладає значні кошти у відродження церкви Різдва Богородиці, що на садибі Гоголів-Яновських.

Пошуки однодумців, спільників, благодійників тривають. І вони, безперечно, знайдуться. Навіть у депутатському корпусі є наші земляки, зокрема Степан Бульба, Вадим Петренко, Іван Бокий, журналіст і знавець культурницьких традицій краю, та інші. Своє слово, певне, скаже й полтавське земляцтво в Києві. І зрештою — уряд та Верховна Рада. Адже Гоголь — національна гордість, а його доробок належить світовій культурі.

Зінаїда МИРОНЕНКО,
колишній працівник садиби-музею М. В. Гоголя.
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото Сергія НАЗАРКІНА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Вінницької області від 16.05.2006 року по справі № 5/245-05 СВАТ «Капустянське» (с. Капустяни Тростянецького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 00385655, р/р 26047783 в АППБ «Аваль», МФО 302247) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лещенка Анатолія Михайловича, ліцеї серії АБ № 271658, тел./факс 8 (0432) 32-30-82.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 28.04.2006 р. порушено провадження по справі № 15/349-б про банкрутство Приватного підприємства «НАКК» (04073, м. Київ, вул. Сирецька, 28/2, ЄДРПОУ 30929109).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Клименко Світлану Юріївну, контактний телефон: (044) 592-75-31; 592-75-41.

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 19 вересня 2005 року порушено провадження у справі №5/195-Б-05 про банкрутство Дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії «Хліб України» «Хлібна база №75» (74131, смт. Велика Олександрівка Херсонської області Великоолександрівського району, ст. Калініндорф, код ЄДРПОУ 22733588), р/р 26002196 в Херсонській дирекції АКБ «Аваль», МФО 352093).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Максимова Андрія Анатолійовича, ліцензія АБ №176226 від 14.09.2005 р. (85000, м. Добропілля, Донецька область, проспект Шевченко, буд. 16, кв. 5).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 14.04.2006 р. порушено справу № 23/166-Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Чаросвіт» (01034, м. Київ, вул. Ярославів вал, 5), код ЄДРПОУ 31109010, п/р 26002481115001 в Печерській філії КБ «Приватбанк», м. Київ, МФО 300711.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Захарчука В. С. (ліцензія АА № 630077 від 08.12.2003 р.). Адреса: а/с 100, м. Київ-146, 03146, телефони: 8 (050) 358-25-22, 8 (067) 966-34-50.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 10/82-06 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Виробничо-торгівельний комплекс «Немирів - цукор» (22830, Вінницька область, Немирівський район, с. Ковалівка, вул. Калініна, 14, р/р 260058465 в АППБ «Аваль» м. Вінниця, МФО 302247, код ЄДРПОУ 31760785).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Демець Ліну Василівну (м. Вінниця, вул. 40-річчя Перемоги, 27/А/57, ліцензія АБ № 176279 від 10.10.2005 р., тел. 35-63-09).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 03.05.2006 р. по справі № Б-50/30-06 приватно-орендне сільськогосподарське підприємство «Грушуваське» (ЄДРПОУ 30141839, Харківська обл., Барвінківський р-н, с. Грушуваха) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Семененка Євгена Юрійовича (ліц. АБ № 116061 від 24.01.05 р., м. Лозова, Харківської обл., вул. Жовтнева, 5, кв. 1).

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» №100 від 01.06.2006 р. адресу розпорядника майна ТОВ агрофірми «Діброва» Солдаткіна С. В. прошу читати як а/с 30.

Господарським судом Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено провадження:

- у справі №5/273-05 про банкрутство приватного підприємства «Трансервіс» (24600, Вінницька обл., смт. Крижопіль, вул. Піонерська, 30, код ЄДРПОУ 325150850, рахунків в банках не відкрито);
- у справі №5/264-05 про банкрутство підприємства «Ринок» Піщанського районного споживчого товариства (24700, Вінницька обл., смт. Піщанка, вул. Леніна, 25, код ЄДРПОУ 05412983, рахунків в банках не відкрито);
- у справі №5/263-05 про банкрутство Виробничо-заготівельного-торгового об'єднання Піщанського районного споживчого товариства (24700, Вінницька обл., смт. Піщанка, вул. Щорса, 77, код ЄДРПОУ 20118057, рахунків в банках не відкрито);
- у справі №5/266-05 про банкрутство Госпрозрахункового автотранспортного підприємства Піщанського районного споживчого товариства (24700, Вінницька обл., смт. Піщанка, вул. Ломоносова, 2, код ЄДРПОУ 20118139, рахунків в банках не відкрито).

Ліквідатором по даним справам призначено Крижопільську МДПІ, адреса: смт. Крижопіль, вул. Піонерська, 30, контактний телефон: 8-04340-2-25-34.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Профспілкову організацію працівників ЗАТ «Київський шовковий комбінат», ідентифікаційний код 26060376, місцезнаходження: м. Київ, вул. Фрунзе, 60, ліквідовано (протокол №1 від 27.04.2006 р.).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.05.2006 р. по справі №25/95/06 ТОВ «Електропромкомплект», (код ЄДРПОУ 32934646), розташоване за адресою: 69015, м. Запоріжжя, вул. Дніпровські зорі, 1-А, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Р. М., ліцензія АА №783025. (71500, м. Енергодар, вул. Скіфська, 18, кв. 17, а/с 42). Тел. 8-066-143-97-78

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 26.05.2006 р. по справі №16/6/06 ТОВ «Торговий дім Алмаз-Ойл», розташоване за адресою: 69091, м. Запоріжжя, вул. Нижньо-Дніпровська, 6-А (код ЄДРПОУ - 31806269), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Верещака М. Г. (ліцензія Мінекономіки АА № 669674 від 04.09.03 р.).

Претензії приймаються протягом 30 днів заказною поштою за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, буд. 16, кв. 16, тел. 8(0612) 720-29-63.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відносно Міського комунального підприємства «Добропілляжитлофонд», ЄДРПОУ 31586380, адреса: 85000, Донецька обл., м. Добропілля, вул. Комсомольська, 35. Постанова від 24 травня 2006 р. Справа №42/54Б.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Самсонова О. О., ліцензія №249558. 85030, Донецька обл., Добропільський район, с. Криворіжжя, вул. Комсомольська, 56, тел.: (06277) 24006.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу №19/20/06 про банкрутство Приватного підприємства «ОПТ» (69067, м. Запоріжжя, вул. Тенісна, 12/15, код ЄДРПОУ 33211196).

Розпорядником майна призначено Персюк С. В., ліцензія серії АБ №116244; поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, 11, тел./факс: 8 (0612) 129-484.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 25.04.06 р. порушив справу № 5/69 - б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Каракубський», юридична адреса: 87252, с. Роздольне Старобешевського району Донецької області. П/р 26008500236001 в ТОБО ДД АПБ «Україна» м. Старобешево Донецької обл., МФО 87252, Код ЄДРПОУ 00848606.

Мораторій введено на задоволення вимог кредиторів 25 квітня 2006 р.

Розпорядником майна призначено Мензаренко Юрія Миколайовича (ліцензія № 116255).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) постановою від 05.06.2006 року у справі №4/136-Б визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика» (юридична адреса: 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Крип'якевича, 3, код ЄДРПОУ 00383248, п/р №26000060017054 в Хмельницькій філії «Приватбанк» м. Кам'янець-Подільський, МФО 315405, ІПН 003832422091), у зв'язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ВАТ «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика» призначено Габрука Володимира Івановича (паспорт НА № 428897 виданий Кам'янець-Подільським МВ УМВС України у Хмельницькій області 13.12.1997 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 43\278 від 18.05.2006 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Соломакс Буд» (адреса: 03150, м. Київ, вул. Горького, 95, код ЄДРПОУ 33691527), п/рах. 26002303881101 в Лівобережній філії АКБ «ТАС - Комерцбанк», МФО 300971, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звертись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Київський університет ринкових відносин

Оголошує конкурс на заміщення посад науково-педагогічних працівників:

- проректора з наукової роботи;
- професора кафедри фінансів та банківської справи;
- професора кафедри менеджменту;
- професора кафедри обліку і аудиту.

Вимоги до кандидатів: наявність наукового ступеня доктора наук, за відповідним фахом, досвід роботи в вищих навчальних закладах.

Документи приймаються за адресою: м. Київ, вул. Березняківська, 26 Б.

Додаткові відомості про умови конкурсу можна одержати за телефоном 553-66-07.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою по справі № 23/188-б порушив провадження про банкрутство ТОВ «Симетрон ЛТД» (02002, м. Київ, вул. Плеханова, 19, к. 100, Код 33055313, рах. № 26002441931 в ФДК ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 43/279 від 18.05.2006 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Промислова компанія «Техносоюз» (адреса: 03115, м. Київ, вул. Святошинська, 3, код ЄДРПОУ 332622358), п/рах. 260040022692 в Українському кредитному банку, МФО 321701, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутися із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Ухвалою господарського суду м. Луганська від 25.04.2006 р. по справі №20/142б відкрита процедура санації та розпорядження майном в процедурі санації ВАТ «Краснолуцький авторемонтний завод», код ЄДРПОУ 05422094 строком на дванадцять місяців до 25.04.2007 року (згідно ч. 2.2. ст. 17 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»).

Боржник знаходиться за адресою: юридична адреса - 94505, м. Красний Луч, вул. Транспортна, 1; поштова адреса - 94505, м. Красний Луч, вул. Транспортна, 1.

Банківські реквізити: філія відділення Промінвестбанку в м. Красний Луч, р/р 2600130120092, МФО 304375, код 05422094, ІНН 054220912081.

Керуючим санацією призначено керівника ВАТ «Краснолуцький АРЗ» Бражникова Анатолія Васильовича.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Жукова П. М., ліцензія АБ №216906 від 25.03.2005 р.

Особам, які бажають прийняти участь в санації підприємства, виступити в якості інвестора, звертатися за вищезазначеною адресою.

Тел./факс: 8 (06432) 4-31-59.

Господарським судом Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом:

- сільськогосподарське приватне підприємство «Савченське» (24610, Вінницька обл., Крижопільський район, с. Савчине, вул. Комарова, 12, код ЄДРПОУ 30803377, р/р 260005405 в Вінницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 302247.

Ліквідатором по даній справі №5/95-06 призначено Крижопільську МДПІ, адреса: смт. Крижопіль, вул. Піонерська, 30, контактний телефон: 8-04340-2-25-34.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державне управління справами
оголошує заміщення вакантних посад:

завідувач відділу організаційного забезпечення Управління по забезпеченню заходів

завідувач відділу матеріального забезпечення Управління по забезпеченню заходів

завідувач відділу контролю у сфері охорони здоров'я Контрольно-ревізійного управління

головний консультант відділу авіаційно-транспортного забезпечення

головний консультант відділу економічного розвитку Управління економічного розвитку та координації діяльності підприємств (на період декретної відпустки)

старший консультант відділу інвестицій Житлово-господарського управління

Вимоги до кандидатів:

вища освіта (спеціаліст, магістр), знання Конституції та законів України, основ діловодства, ділового етикету; комп`ютера, технічних засобів (ксерокс, сканер, факс);

стаж роботи за фахом - 3 роки або за фахом в інших сферах управління - 5 років.

До заяви додаються:

особова картка (форма № П-2ДС), копії - паспорта, військового квитка, дипломів про освіту, декларація про доходи себе та членів своєї сім'ї.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01220, м. Київ, вул. Банкова, 11.

Довідки за телефонами 255-63-92, 255-63-49.

Конкурсна комісія

Постановою Господарського суду Львівської області від 11.05.2006 р. по справі № 6/66-5/86 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Давід» (юрид. адреса: вул.8-го Березня, буд. 14, кв. 12, м. Червоноград, Львівської області, 80100, код ЄДРПОУ 22405789) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Бучинську Людмилу Володимирівну (адреса: вул. Варшавська, 94, м. Львів, 79020, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АА № 783159 від 17.05.2004 р.).

Постановою від 29.05.2006 господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № 40/2б-2006 визнано банкрутом ВАТ «Племзавод «Дзвінкове» (Київська обл., Васильківський р-н, с. Плесецьке), код 00857404, р/р 26008536 в АППБ «Аваль» м. Васильків та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Золотоверх О. М. (ліцензія серія АА № 783056 від 13.04.2004 р., Київська обл., м. Біла Церква, бульв. 50 років Перемоги, буд. 125, кв. 135).

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, вул. Шевченка, 18/1) постановою від 15.05.2006 р. по справі №12/49-05 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Якуталмазкролевецьсантехарматура» (Сумська обл., м. Кролевець, вул. Петровського, 12, код ЄДРПОУ 14005142, р/р 26009470726001 в СФ «ПриватБанк», МФО 337456).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Пєхтерєва Дмитра Васильовича (ліцензія серія АА №779237 від 01.09.2004 р.), тел.: 8-0542-69-35-45.

Товарна біржа «Подільська»

(29000, м. Хмельницький, вул. Театральна, 10, тел.: 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11, тел./факс: 795-801, код 32452151, р/р 260070100971б, МФО 315654 ХФ АТ «Кредит банк (Україна)», оголошує про проведення аукціону по реалізації:

Об'єкт незвершеного будівництва в м. Переяслав-Хмельницький, вул. Новокиївське шосе, 1-А - чотирьохповерхова будівля з підвалом, площею 3420,0 кв. м., будівельний об'єм 15596,0 куб. м., 80% готовності, виконано: нульовий цикл, фундамент - стрічковий, стіни цегляні, перекриття залізобетонне, покрівля - шиферна, місцями виконані оздоблювальні роботи, комунікації відсутні, але є можливість врізки в каналізацію, газифікацію, енергозабезпечення. Розмір будівлі - 42530 м х 29680 м. Вартість капітальних вкладень на 01.04.2006 р. - 2 673 000 гривень. Об'єкт належить ДСП «Головний селекційний центр України». Цокольний, перший та других поверхи - нежитлові приміщення, третій - 16 однокімнатний квартир, четвертий - 15 однокімнатних квартир. Стартова ціна - 1 365 000,00 грн. Дата торгів - 07.07.2006 р.

Аукціон відбудеться за адресою: м. Переяслав-Хмельницький, вул. Новокиївське шосе, 1-А (у приміщенні актового залу ДСП «Головний селекційний центр України») о 12:00. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок 17,00 грн. Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 18 травня 2006 року по справі №14/1134 продовжено ліквідаційну процедуру щодо сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Обрій 2000» (Черкаська обл., Уманський р-н, с. Свинарка, вул. Крупської, 4-а, код ЄДРПОУ 14215170, п/р №26004301885903 у філії відділення Промінвестбанку в м. Умані).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича, ліцензія АБ №176200 (м. Умань, вул. Урицького, 38, кв. 44, тел./факс: (04744) 524-14.

ТБ «Донецькая універсальна товарна біржа»
10.07.2006 р. в 11.00 проводить аукціон з реалізації майна,
що належить ВАТ «Шахтобудівельник»,

розташ. за адр.: Донецкьа обл., м. Селидове, с. Гострий: Лот№1 КРАЗ-65101, р/в - 1994, д/н 2448 ЯНС, інв.№40542. Початкова ціна - 18524,06 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 927,00 грн без ПДВ; Лот№2 КАВЗ-3271, р/в - 1992, д/н 3288 ЯНА, інв.№40389. Початкова ціна - 5839,49 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 292,00 грн без ПДВ; Лот№3 РАФ-22031, р/в - 1984, д/н 97321 ЕВ. Початкова ціна - 2412,03 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 121,00 грн без ПДВ; Лот№4 ГАЗ-5304, р/в - 1984, д/н 4375 ЯНІ, інв.№40494. Початкова ціна - 1895,64 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 95,00 грн без ПДВ; Лот№5 ЗИЛ-4502, р/в - 1989, д/н 4972 ДОЧ, інв.№40380. Початкова ціна - 3734,43 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 187,00 грн без ПДВ; Лот№6 ЗИЛ ММЗ-4502, р/в - 1992, д/н 4379 ЯНІ, інв.№40387. Початкова ціна - 4305,85 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 216,00 грн без ПДВ; Лот№7 Экскаватор ЭО-2621, р/в - 1987, д/н Т1607ДЦ. Початкова ціна - 7703,15 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 386,00 грн без ПДВ; Лот№8 Экскаватор ЭО-4321В, р/в - 1991, д/н Т1482ДЦ, інв. №50021. Початкова ціна - 19921,85 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 997,00 грн без ПДВ; Лот№9 Трактор Т-40АМ, р/в - 1991, д/н Т3411ДЦ, інв. №50015. Початкова ціна - 6918,45 грн. у т. р. ПДВ; гарант. внесок 346,00 грн без ПДВ; Реєстраційний збір - 100,00 грн. у т. р. ПДВ сплачується на р/р Біржи. Ознайомлення з об'єктами по 07.07.06р (включно). Строк подачі заявок по 07.07.06р. (до 12.00). **Аукціон проводиться за адресою: м. Донецьк, бул. Шевченко, 31. Тел. 388-36-37**

8 червня **на півночі та в центрі України (крім Дніпропетровщини) без істотних опадів. На решті території короткочасні дощі, подекуди грози, вдень у східних областях та Приазов'ї місцями сильні дощі, в окремих районах град, шквали 15—20 м/с. Температура вночі 10—15 градусів, на узбережжі морів та у східних областях 13—18. На півночі вночі 7—12, вдень 20—25, на сході вдень місцями до 28 градусів; у західних областях вночі 6—11, вдень 15—20 (у Карпатах вночі 3—8, вдень 7—12 градусів)**

■ З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Масяня проситься на українське телебачення

Творець мультяшної хуліганки Олег Куваєв приїжджав до Києва у надії прилаштувати мультик на українське телебачення.

За словами Олега Куваєва, у Київ він приїхав, щоб налагодити співробітництво з яким-небудь українським телеканалом, щоб Масяня змогла легально з'являтися на українських телеекранах. Поки що шанувальники Масяні в Україні можуть дивитися мультик лише в інтернеті.

До речі, у Росії на центральні канали кумедному дівчиську взагалі вхід заборонено: Масяню засудила сувора російська цензура. Отже, бажання Куваєва розширити «межі» Масяні цілком зрозуміле. У разі, якщо українські медіа захочуть з ним дружити, Олег Куваєв зобов'язується перекласти мультики українською і запустити на українському ТБ ретроспективу «Масяні» за всі п'ять років її існування.

Брюс Уїлліс знову стане «Міцним горішком»

Кіностудія 20th Century Fox починає зйомки четвертого «Міцного горішка» із Брюсом Уїллісом у головній ролі. Під час кінофестивалю в Каннах Брюс Уїлліс не раз заявляв про можливе продовження найуспішнішого бойовика.

Цього разу Джонові Макклейну, що пішов у відставку, (грає його Брюс Уїлліс) доведеться повернутися до лав, щоб викрити терористичну організацію, що діє через інтернет. Сценаристам довелося змінити фабулу майбутнього фільму, оскільки творці вирішили обігрaти в картині події, пов'язані з ураганом «Катріна», котрий вирував на півдні США в серпні минулого року.

Імена інших акторів поки що не називають. Вихід на екрани нового фільму очікується уже влітку 2007 року.

Вакарчук дав гроші на книжки дітям

У Києві відкрився книжковий дитячий ярмарок. На відкритті був присутній лідер гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук. Він перерахував 50 тисяч гривень на купівлю книжок для дитячих будинків.

Президент форуму видавців та організатор виставки Олександра Коваль зазначила, що на сьогодні в Україні є 63 видавництва.

За її словами, протягом роботи ярмарку проводитиметься також благодійний збір книг для дитячих будинків та сільських бібліотек. У 2005 році для бібліотек було придбано книг на суму близько 20 млн гривень, але вони на сьогодні ще не розподілені належним чином, оскільки досі не розроблено механізм їх розподілу.

Пресняков не прийшов на ювілей Орбакайте

Днями співачка Крістіна Орбакайте святкувала свій ювілей — 35 років. Головним розчаруванням вечора стала демонстративна неявка в ресторан пакистанської кухні, де відбувалися урочистості, екс-чоловіка іменинниці — музиканта Володимира Преснякова-молодшого.

Кажуть, неявка Преснякова пов'язана з його теперішньою пасією, яку Крістіна не захотіла бачити серед своїх гостей. Ідеться про колишню співачку з групи «Фабрика» Наталю Подольську. Володимира не бентежить юний вік нової обраниці (він старше за неї на 14 років). Можливо, саме це й стало причиною неприйняття в зоряної династії: і Крістіна, і її мати одностайно засудили вибір Преснякова. І річ не тільки в ньому, а й у самій Подольській, котру Орбакайте, кажуть, вважає зовсім не ангелом. Нібито Наташа просто вміло використовує нові стосунки, щоб грамотно і вдало «пропіаритися».

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

З піснею по вулиці

Для одних музика — співзвуччя нот, для інших — спосіб заробити. Про вуличних музикантів відомо здавна. Щовечора на Хрещатик їх виходить добрий десяток. З наявністю слуху і голосу і з повною відсутністю. Поговоримо про перших. Вадим і Заїра на Майдані — не новачки, хоча працювати разом вони почали не дуже давно. Заїра — господарка апаратури, Вадим — музикант. Ще з ними працює «аскер» Ніна. Завдання «аскера» — просити гроші. Тільки не плутайте з жебрацтвом, адже за це можна послухати улюблену пісню, або просто позитивні емоції.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША

— Перше запитання трохи банальне, та все ж... Заїра, з чого все починалося?

— З того, що моя подруга закохалася у Вову (ще один музикант на Хрещатику. — **Прим. авт.**). І щодня мене сюди тягла — на Вову подивитися. Згодом ми з Володею познайомилися, як наслідок — я почала в нього працювати "аскером", а потім сама стала на ноги.

— Яка публіка підходить вас слухати?

— Переважно тінейджери.

— Які пісні найчастіше замовляють?

— «Арию», «Короля и Шута», армійські пісні.

Але все-таки основний у вуличному колективі — музикант. Вадим почав грати на гітарі, коли йому було ще 10 років. Каже, що після цього всі у дворі почали його дуже поважати.

— У тебе є музична освіта?

— Ні, я сам навчився. Трохи терпіння — і кожен так зможе. Головне — бажання!

— Подобається грати на Хрещатику?

— Пару років тому, це був кайф, а зараз... Хотілося б більше часу приділяти дружині й дитині.

Але заробіток залежить не тільки від таланту вуличного музиканта, а й від умінь «фінансового директора» цього міні-підприємства — «аскера». З чого починається «аскерство»? — запитую в Ніни.

— Я йшла Хрещатиком і побачила музикантів. Хлопці просто грали, без підсилювача, і «аскер» у них був... «не дуже»... Я підійшла і сказала, що вони «аскати» не вміють, і пообіцяла навчити. Потім до мене підійшла Заїра і запропонувала попрацювати у них.

— Сума виторгу більше залежить від музиканта чи від тебе?

— По-різному буває. Іноді збирається така публіка, що без гарного «аскера» підеш додому пішки, а іноді — навпаки.

— Буває, що тобі грубо відповідають?

— Так, дуже часто.

— Що робиш у таких випадках?

— Жартую. Так легше.

— Не набридає щодня чути ті само пісні?

— А я їх не чую. Звичка...

З музикантами знайомилася *Олена КОЛОМІЄЦЬ.*

Стеля високо

Серед зірочок української естради з'явилася молода львівська співачка і композиторка Наталка Карпа. Щойно у неї вийшов новий успішний відеокліп «Ми — історія» та альбом «Ти пробач мені».

Наталка щедра і щира й до своїх прихильників, і до всіх, хто просто цікавиться її діяльністю, що в нашому шоу-бізнесі зустрічається нечасто. Вона трохи наївно сприймає цю незатишну дійсність, а то й справді вірить, що, як у приспіві її пісні, «Любов врятує світ». Про себе розповідає:

— Музикою почала займатися ще малою. Тато в мене музикант. Мама ні, але в кожнім разі, вона дуже добрий музичний критик, бо має смак і знає мої недоліки. Народилася я в маленькому містечку Доброминці на Львівщині, неподалік польського кордону.

Закінчила музичну школу. Вокалу мене вчила пані Леся Селістра, серед її учениць кілька наших відомих естрадних співачок — Руслана, Інеса Братущик, Тіна Кароль.

Потім мама сказала: «У нас один музикант є, це тато. А ти здобудь потрібну в житті професію». Отже я вступила до медуніверситету, успішно його закінчила. І саме там зрозуміла, що музика — моє життя, те, що я хочу робити надалі.

— З самого початку я писала сама собі пісні, бо коли пишеш сама, це більше відповідає твоїм переживанням. І ти можеш поставити знак рівності між внутрішнім світом і піснею.

— Не боїшся, що ім'я Наталки Карпи залишиться одним з багатьох на нашій естраді, адже конкуренція велика.

— Боїшся вовка — в ліс не ходи! Конкуренція є стимул прогресу. Треба постійно вдосконалюватися, рости. Як казала моя вчителька, стелі для мистецтва немає!

Записав Юрій МОСТОВИЙ.

Наташа Корольова святкувала свій день народження на знімальному майданчику

Наташа Корольова свій день народження провела на зйомках нового проекту «1+1» — «Давай одружимося».

Випадковий, але вдалий збіг, що саме цього дня в сіткомі, який знімає «Українська медійна група», брав участь і чоловік Наташі — «Тарзан» Сергій Глушко. Спеціально для нього написали роль схвильованого жіночою проблемою бухгалтера, котрий приходить до психолога Христини (Корольова). Він страждає від того, що працює в жіночому колективі, весь час бачить перед собою осіб протилежної статі й перед кожною йому хочеться роздягнутися. Коронним номером, звичайно, стало те, що Сергій таки станцював стриптиз для Христини. Але тут невчасно з'явився герой Олександра Олешка — Діма і вирішив показати, що він теж дещо може. Можна сказати, що для знімальної групи сіткома цей день з подвійним стриптизом був незабутній.

ЦЬОГО ДНЯ

7 ЧЕРВНЯ

■ *1775. Знищено Запорозьку Січ.* ■ *1831. Цензура дала дозвіл на видання «Вечорів на хуторі біля Диканьки», першої книжки Миколи Гоголя.* ■ *1842. Народився Іван Сікорський, психіатр, психолог, педагог. Заснував у Києві лікарсько-педагогічний інститут для аномальних дітей, а також перший у світі Інститут дитячої психології (1912). (Батько Ігоря Сікорського.)* ■ *1926. Народився художник-графік Анатолій Базилевич (найвідоміша робота — ілюстрації до «Енеїди» Котляревського, 1968).* ■ *1929. Утворено державу Ватикан.* ■ *1991. У Запоріжжі відкрився Всеукраїнський фестиваль мистецтв «Хортиця», присвячений 500-річчю козацтва.*

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 101

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2193

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022 >